ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56
ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667
E-mail: elia@ath.forthnet.gr
www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944
Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946
Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948
(22.925 σελίδες)

Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο του Γρηγορίου Ξενόπουλου.

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση
A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΝΟΤΗ ΚΑΡΑΒΙΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 63 (ΣΤΟΑ)
ΤΗΛ. 6120-465 ΑΘΗΝΑΙ

1912

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 19ον

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς καὶ Ἐκδότης

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελ.

ΑΘΗΝΑ ΙΔΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:

Ἀγών (ὁ) . . . 399
Ἀεροπλάνον (τό) . . . 295
Ἀποβολή (ἡ) . . . 14
Ἀπό τόν Ὅμηρον . . . 135
Γιάννης . . . 59
Γρουσουζιά καί γούρι . . . 217
Διά τάς ἐξετάσεις . . . 243
Διά τούς σεισμοπαθεῖς . . . 75
Διά τούς σεισμοπλήκτους . . . 339
Ἐθνικόν (τό) Μνημόσυνον . . . 235
Ἔκθεσις (ἡ) τῆς Μεταξῆς . . . 251
Ἐν ἀριστούργημα . . . 100
Ἐν καιρῷ πολέμου . . . 387
Ἑορταί (αἱ) μας . . . 156
Καραμανλάκης (ὁ) . . . 361
Καρδιά (ἡ) τῆς Μάννας . . . 126
Καστανᾶς (ὁ) . . . 369
Κουμπαρᾶς (ὁ) . . . 391
Κῦβος (ὁ) ἐρρίφθη . . . 377
Λάτας (ὁ) . . . 259
Μάγοι καί μάγισσαι . . . 67
Μασκαράδες . . . 82
Μεγάλη Ἑλλάς . . . 449
Μετά τάς ἐξετάσεις . . . 91
Μέ τόν σιδηρόδρομον . . . 22
Μία πρόληψις . . . 3
Μία φίλη τῆς Διαπλάσεως . . . 42
Μικρός (ὁ) ἐθελοντής . . . 382
Μικροσκοπικαί καλλιτέχνιδες . . . 190
Μικρός (ὁ) στρατός . . . 111
Μικρότεροι (οἱ) συγγραφεῖς . . . 303
Μοσχάρι (τό) . . . 423
Νεοελληνική (ἡ) Φιλολογία . . . 207
Νίκη (ἡ) καί ἡ Δόξα . . . 323
Παιδιά (τά) καί ὁ πόλεμος . . . 441
Παιδιά (τά) καί τά κόμματα . . . 119
Πάτρια (τά) . . . 144
Πατρική εὐτυχία . . . 163
Σημερινά (τά) παιδιά . . . 287
Σκύλος καί γάτα . . . 179
Στάδια καί κλίσεις . . . 351
Συνέχεια τοῦ Λάτα . . . *267*
Συρανό δέ Μπερζεράκ . . . 315
Τί μᾶς γράφουν . . . 431
Τίμιος (ὁ) πόλεμος . . . 415
Τιτανικός (ὁ) . . . 171
Χαῖρε, Καλοκαῖρι . . . 330
Χαρτιά (τά) . . . 53
Χειραφετημένη (ἡ) . . . 223

ΑΘΛΟΙ (οἱ) ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ *(μέ 49) εἰκόνας)*, 285, 296, 304, 315, 323, 329, 338, 349, 359

Ἀλέξ. Καραμανλάκης . . . 351

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», 11, 19, 27, 38, 47, 55, 63, 71, 79, 87, 95, 107, 115, 123, 131, 139, 151, 159, 167, 175, 183, 195, 203, 211, 219, 231, 239, 247, 255, 263, 274, 282, 291, 299, 310, 319, 327, 335, 346, 355, 363, 371, 379, 387, 395, 403, 411, 419, 427, 435, 443, 451

ΑΛΟΥΠΗΣ (ὁ) ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ *(μυθιστορημάτιον μέ 44 εἰκόνας)* . . 13, 24, 34, 44, 52, 60, 68, 76, 81

Ἄνθρωποι καί στοιχεῖα *(μέ 7 εἰκόνας)* . . . 306

Ἀπό τάς μονομαχίας . . . 76

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:

Ἀποτελέσματα 126ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων) . . . 95
Ἀποτελέσματα 127ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) . . . 106
Ἀποτελέσματα 128ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων) . . . 363
Ἀποτελέσματα 129ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) . . . 273
Ἀποτελέσματα 130ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος) . . . 310
Ἀποτελέσματα 131ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) . . . 427
Ἀποτελέσματα 132ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων) . . . 451
Ἀποτελέσματα ΙΒ' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος . . . 435
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγων. Ἐπιστολογραφίας . . . 433
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγων. Λευκῶν Λέξεων . . . 159
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγων. Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ . . . 63
Ἀποτελέσματα Μικροῦ Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ . . . 431
Ἀποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1911 . . . 115
Ἀποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1912 Α' . . . 194
Ἀποτελέσματα » » » Β' . . . 310
Ἀποτελέσματα » » » Γ' . . . 419

Ἀπό τόν στρατῶνα . . . 382
Ἀχλαδίτσα (ἡ) . . . 307
Βάρδα φουρνέλλου . . . 61
Βύριων καί Σαρῆς . . . 101
Γέλασμα (τό) τῆς γρῆας . . . 286
Γενναῖος (ὁ) ἐθελοντής *(μέ εἰκόνα)* . . . 23, 35
Γκιώνης (ὁ) . . . 146
Δημοψήφισμα (τό νέον) τοῦ 1912—Α' . . . 123
—Β' . . . 229
—Γ' . . . 346
—Δ' . . . 447

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:

129ος Διαγωνισμός (Λύσεων) . . . 11
130ός Διαγωνισμός (Διηγήματος, *μέ 7 εἰκόνας)* . . . 92
131ος Διαγωνισμός (Λύσεων) . . . 167
132ος Διαγωνισμός (Ἀσκήσεων) . . . 219
133ος Διαγωνισμός (Λύσεων) . . . 319
134ος Διαγωνισμός (Ἀσκήσεων) . . . 443
Μικρός Διαγωνισμός Ἐπιστολογραφίας . . . 335
Μικρός Διαγωνισμός Λευκῶν Λέξεων . . . 38
Μικρός Ποιητικός Διαγωνισμός . . . 299
ΙΓ' Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος . . . 439

Διακοπεῖσα (ἡ) παράστασις . . . 417, 422

ΔΟΝ (ὁ) ΚΙΧΩΤΗΣ *(μυθιστόρημα μέ 81 εἰκόνας)* 97, 109, 120, 127, 133, 146, 155, 164, 172, 177, 190, 200, 207, 225, 224, 236, 245, 252, 257, 270, 278

Δυό κομμάτια *(κωμῳδία)* . . . 340, 350, 359, 367

Δύσκολο πρόβλημα *(κωμῳδία)* . . . 316, 324, 331

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί (Λύσεις καί Βραβεῖα), 12, 20, 28, 38, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 108, 116, 124, *132, 140, 152, 160, 168, 176, 184, 196, 204, 212,* 220, 232, 240, 248, 256, 264, 275, 284, 292, 300, 312, 320, 328, 336, 348, 356, 364, 372, 380, 388, 396, 404, 412, 420, 428, 444, 452

Ἐθελοντής (ὁ) . . . 192, 199

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ:

Βραβευθέντες εἰς τά Δημοψηφίσματα 1908 - 1910 . . . 125
Βραβευθέντες εἰς τό Δημοψήφισμα τοῦ 1911 . . . 337
Βραβευθέντες εἰς τόν Θ' Διαγωνισμόν Ξεσπαθώματος . . . 141
Βραβευθέντες εἰς τόν Γ' Διαγωνισμόν Ξεσπαθώματος . . . 185
Ἀλεξάνδρα Κ. Δανασῆ . . . 277
Ἄννα Σ. Καλογήρου . . . 277
Μαρία Μπάλτα . . . 10
Λευκή Χρ. Σακελλαροπούλου . . . 277
Κώστας καί Ἰωάννης Δ. Σιδερίδαι . . . 226
Πηνελόπη Σ. Σκανδάλλη . . . 226
Μαρία Φανῆ . . . 10
Γρηγόριος Φλωρᾶς . . . 226

Εἴκοσι λεπτῶν τυρί *(μέ εἰκόνα)* . . . 4, 15

«Εἶμαι μαθκαρᾶθ» . . . 83

Εὔσημα (τά) τοῦ 1911 . . . 131

Ἔφθασε ὁ Δόν Κιχώτης! . . . 87

Θάλασσα (ἡ) ἀγρίεψε! . . . 477

Θέρμη (ἡ) . . . 77

Σελ.

ΘΡΥΨΑΛΑ, 3, 51, 83, 100, 111, 126, 173, 259, 306, 340, 366, 383, 415, 446
Καλὸς (ὁ) σκύλος . . . 401, 406
ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ:
1η Κλήρωσις . . . 72
2α Κλήρωσις . . . 184
3η Κλήρωσις . . . 300
4η Κλήρωσις καὶ τὰ Δῶρα τοῦ 1913 . . . 420
Ἐξαιρετικὴ (ἡ) Κλήρωσις . . . 27
Κούτσαλος (ὁ) *μὲ εἰκόνα* . . . 144
Κύριος (ὁ) Φουγαρομύτης *(3 γελοιογραφίαι)* . . . 33
Μάννα καὶ Κόρη . . . 189
Μικροὶ (οἱ) ὑπὲρ τῶν μικρῶν . . . 393
Μουσικὸς καὶ ξυλοκόπος . . . 37, 43
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ (καὶ Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί, *μὲ 160 εἰκόνας καὶ σχήματα)* 5, 17, 25, 35, 45, 53, 61, 69, 77, 85, 93, 104, 113, 121, 128, 137, 148, 157, 165, 173, 181, 192, 201, 209, 217, 227, 237, 245, 253, 261, 271; 281, 289, 297, 307, 317, 325, 333, 343, 353, 361, 372, 369, 377, 385, 393, 401, 409, 417, 425, 433, 441, 449
Νέος (ὁ) Διογένης . . . 126
Νίκος (ὁ) . . . 101
ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ . . . 7
Ὀδύνη (ἡ) . . . 92, 104, 119
Παθήματα (τὰ) ἑνὸς λαιμάργου *(μὲ εἰκόνα)* . . . 209, 215
Παιδὶ (τὸ) τοῦ τυφλοῦ *(μὲ εἰκόνα)* . . . 171, 178, 186
ΠΑΡΑΜΥΘΙ (τὸ) ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ *(μὲ 58 εἰκόνας)*, 360, 368, 376, 381, 392, 400, 405, 416, 421, 432, 440, 448
ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ *(μυθιστόρημα μὲ 135 εἰκόνας)* 1, 16, 21, 29, 41, 49, 57, 65, 73, 83, 89, 102, 112, 117, 128, 136, 142, 153, 161, 169, 180, 187, 197, 205, 213, 222, 233, 244, 249, 260, 265, 280, 288, 293, 301, 313, 321, 331, 341, 351, 357, 365, 373, 383, 389, 397, 407, 413, 424, 429, 437, 445
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς 411
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 12, 20, 28, 39, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 107, 116, 124, 132, 140, 152, 160, 168, 176, 184, 196, 204, 212, 220, 232, 240, 247, 256, 264, 275, 284, 292, 300, 311, 320, 328, 335, 347, 355, 364, 372, 380, 387, 396, 404, 412, 419, 428, 436, 444, 452
Πρὸς μὴ προβιβασθέντας . . . 267
Πρὸς ὅλα τὰ καλὰ παιδιά . . . 346
Πρὸς τοὺς ἀγαπητούς μου φίλους . . . 403
Πῶς οἱ Ρῶσσοι κυνηγοῦν ἀρκούδες . . . 43
Πῶς ὁ Φουκαρίδης ἐπῆγε εἰς τὰ Μέγαρα μὲ αὐτοκίνητο *(11 γελοιογραφίαι)* . . . 156
Ραψῳδὸς (ὁ) τῆς Κύμης *(μὲ 3 εἰκόνας)*, 250, 258, 268, 277
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ (καὶ Παιδικὸν Πνεῦμα] 6, 18, 26, 36, 46, 54, 62, 70, 78, 86, 94, 105, 114, 122, 130, 138, 149, 158, 166, 174, 182, 193, 202, 210, 218, 228, 238, 246, 254, 262, 272, 282, 290, 298, 308, 318, 326, 334, 344, 354, 362, 370, 378, 386, 394, 402, 410, 418, 426, 434, 442, 450
Σκοτωμένοι (οἱ) . . . 33
Σπαρτιατικὰ . . . 69
Σύμπτωσις νὰ εἶνε κουφὸς *(3 γελοιογραφίαι)* . . . 4
Τελευταῖο φυσέκι . . . 226
Τέσσερες μπουρνέλλες *(κωμῳδία)* . . . 225, 234, 242
Τὴν περιμένει στὸ δρόμο . . . 375
Τὸν ἔσωσε χωρὶς νὰ θέλῃ *(μὲ εἰκόνα)* . . . 51
Τριφύλλι (τὸ) . . . 295
Φόνος (ὁ) ἑνὸς θηρίου . . . 148
Φυτὸν (τὸ) ἢ τὸ ζῷον; . . . 330
Ὡραιότης (ἡ) . . . 433

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀηδόνι καὶ σπουργίτης . . . 448
Ἀμάραντο (τὸ) . . . 154
Ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ Στόλου . . . 399, 406, 413, 425, 431
Ἀστόχαστο (τὸ) ἐλφίνι . . . 235
Βέλος καὶ πουλὶ . . . 339
Γαληνεμένη θάλασσα . . . 85
Γρασίδι (τὸ) . . . 67
Δάσος (τὸ) . . . 91
Διαμαντόπετρα καὶ μπριγιάντι . . . 145
Δύο . . . 163
Ἔποχαι . . . 23, 32
Εὐχὴ (ἡ) τῶν παιδιῶν . . . 3
Εὐχὴ . . . 47
Ζηλοφθονία . . . 208
Καλησπέρα, φεγγαράκι . . . 43
Κουνέλια, λαγοὶ καὶ λεοντάρι . . . 259
Ξυλοκόπος (ὁ) . . . 75
Μουσικὴ καὶ αὐτί . . . 447
Παπαγάλος καὶ γάτα . . . 45
Πεταλούδα καὶ ἀράχνη . . . 303, 375
Τραγουδάκι . . . 173
Τρελλόπαιδα καὶ σοφός . . . 367
Φεῖδι καὶ χέλι . . . 267
Φλωρὶ καὶ πεντάρα . . . 163
Χειμῶνας . . . 19
Χοῖρος καὶ παιδάκι . . . 303
Ψεύτης (ὁ) καὶ ὁ πονηρός . . . 438
Ψύλλος καὶ δάχτυλο . . . 199

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 650 εἰκόνας καὶ κοσμήματα

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἁγ. Θεοδώρων.— 2387.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος — *Ἐν Ἀθήναις, 3 Δεκεμβρίου 1911* — *Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 1*

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÈS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ἡ οἰκογένεια Ριονσαί.

— Ὁ πατέρας σας ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ. Ἄχ, πῶς τρέμω, παιδιά μου!..

— Θάρρος, μητερούλα· δὲν πρέπει νὰ πελπίζεσαι.

— Τὸ ἤθελα κ' ἐγώ... μὰ φοβοῦμαι!

Αἱ ὀλίγαι αὗται φράσεις διημείβοντο μεταξὺ τῆς μαρκησίας ντὲ-Ριονσαὶ καὶ τῶν δύο της τέκνων: τοῦ Πέτρου, εὐρώστου ἐφήβου δεκαεξαετοῦς, καὶ τῆς Καμίλλης, ὡραίας δεκατετραέτιδος κόρης.

Ἡ μαρκησία ἀπετέλει ζωηροτάτην ἀντίθεσιν πρὸς τὰ τέκνα της. Ἦτο ξανθή, πάρα πολὺ ξανθή καὶ ὅταν ἡ ὠχρότης ἐπάλυπτε τὸ ὡραῖόν της πρόσωπον, ὅπως τὴν στιγμὴν αὐτὴν τῆς ἀγωνίας, ὡμοίαζε μὲ φάσμα. Εἶχε μεγάλα μάτια, κυανᾶ πρὸς τὸ ἰῶδες, καὶ λεπτότατα ἐν γένει χαρακτηριστικά, μὲ τὰ ὁποῖα ὑπενθύμιζε τὰ εὔθραυστα καὶ χαριτωμένα ἐκεῖνα ἀγαλματάκια ποῦ βλέπομεν εἰς τὰς βιτρίνας καὶ τὰς ἑταιρίας.

Τὰ δύο ἀδέλφια ὡμοίαζαν καταπληκτικῶς. Μελαχροινὰ καὶ τὰ δύο, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ μαῦρα μαλλιὰ τοῦ Πέτρου ἔκλιναν πρὸς τὸ κυανοῦν, ἐνῷ τὰ μαλλιὰ τῆς Καμίλλης, ἐπίσης μαῦρα καὶ σγουρὰ ὡς τοῦ ἀδελφοῦ της, εἶχαν ἀνταύγειας πορφυρᾶς. Καὶ τὰ δύο παιδιὰ ἦσαν ὑψηλόσωμα· ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των. Καὶ τὰ δύο εἶχαν θαυμασίους ὀφθαλμούς, μὲ μαύρας κόρας, μὲ κυανωπὰ λευκώματα καὶ μὲ μακρὰς βλεφαρίδας. Καὶ τὰ δύο εἶχαν καμαρωτά, ὡραιότατα φρύδια, εὔγραμμον στόμα μὲ δόντια λευκὰ καὶ κανονικά, ἑλληνικὴν μύτην, εὐρὺ μέτωπον καὶ ἐν γένει ὡραίαν φυσιογνωμίαν, ἐκφράζουσαν εὐφυΐαν καὶ δραστηριότητα.

Ἀπορεῖτε κανεὶς πῶς ἡ μαρκησία, ἕνα πλάσμα τόσον τρυφερόν, γλυκύ, ἀδύνατον, πλήρες παθητικῆς ὑποταγῆς, ἠμπορεῖτε νὰ ἔχῃ παιδιὰ τῆς τὰς δύο αὐτὰς ἰσχυρὰς φύσεις, τὰς πλασμένας διὰ τὴν δράσιν καὶ τὸν ἀγῶνα.

Εὑρίσκοντο καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἰδιαίτερον σαλόνι τῆς μητέρας των, εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ἑνὸς θαυμασίου μεγάρου τοῦ Κοὺρ-λὰ-Ρέν, ὅπου ἀπὸ αἰώνων διέμενεν ἡ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια τοῦ Ριονσαί.

Ἀλλ' εἰς τὸ πλούσιον ἐνδιαίτημα ἐβασίλευε μελαγχολία. Δὲν ἐφαίνετο κανεὶς ὑπηρέτης· δὲν ἠκούετο κανεὶς κρότος. Ὡμιλοῦσαν σιγὰ ὅπως παρὰ τὴν κλίνην ἀσθενοῦς.

Καθημένη εἰς τὴν μεγάλην της πολυθρόναν, ἡ μαρκησία ἔσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκάλας της ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸν Πέτρον καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν Καμίλλην, ὡς ζητοῦσα τὴν προστασίαν των ἐναντίον ἀνεκφράστου κινδύνου.

Ἔξαφνα, ὑπόκωφος κρότος τοὺς ἔκαμε νὰ ἀναπηδήσουν καὶ νὰ κυτταχθοῦν συγκεκινημένοι:

— Αὐτὸς εἶνε! ἐψιθύρισαν μαζὶ καὶ οἱ τρεῖς.

Ἡ βαρεῖα θύρα τῆς εἰσόδου εἶχε κροτήσει, ἀναγγέλλουσα τὴν ἄφιξιν τοῦ οἰκοδεσπότου. Μετ' ὀλίγον τωόντι, ἕνας ὑψηλόσωμος ἄνδρας παρουσιάσθη εἰς τὸ κατώφλιον τῆς μικρᾶς αἰθούσης.

— Ὦ, μπαμπᾶ! ἀνέκραξαν τὰ δύο παιδιά, ὁρμῶντα εἰς τὰς ἀγκάλας του· πῶς ἀργήσατε τόσο!..

Ἀλλ' ὁ μαρκήσιος δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς παρηγορεῖς αὐτὰς κραυγάς. Ἀφοῦ ἠσπάσθη τὸν Πέτρον καὶ τὴν

«Τίποτε ὡραιότερον παρὰ νὰ τοὺς βλέπῃ κανεὶς ἔτσι εἰς τὸ Δάσος...»

Καμίλλην, ἐπλησίασε τὴν μαρκησίαν, ἡ ὁποία ἔμενε τρέμουσα εἰς τὴν πολυθρόναν της. Ἐκάθησε πλησίον της, τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ τὴν ἐφίλησεν εἰς τὸ μέτωπον χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν.

— Φέρνεις κάποια κακὴ εἴδησι, Ρενέ! ἐψιθύρισεν ἡ μαρκησία· τὸ εἶδα στὰ μάτια σου μόλις εἰσῆλθες· δὲν εἶν' ἀλήθεια;

— Δυστυχῶς, ναί...

— Ὥστε ἡ καταστροφή μας ;...

«Ἡ μαρκησία ἔσφιγγε τὰ παιδιά της ὡς ζητοῦσα προστασίαν...» (Σελ. 1, στ. γ'.)

— Εἶνε πλήρης. Δὲν ἔχομε πιὰ τίποτε.

— Μὰ πῶς συνέβη αὐτό ; ... ἤθελα νὰ μάθω...

— Σᾶς τὸ ἔκρυβα ὡς τώρα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐγίνετο κάποια θεραπεία, εἶπεν ὁ μαρκήσιος· ἀλλὰ τώρα ποῦ δὲν ὑπάρχει πιὰ καμμία ἐλπίς, πρέπει νὰ σᾶς τὰ 'πῶ ὅλα.

Ἐστάθη μίαν στιγμὴν σκεπτικός· ὅλοι ἐπερίμεναν.

— Ἀφότου ἐξέπεσεν ἡ *ράντα*, ἐπανήρχισε μὲ κάποιαν προσπάθειαν, ἐζητοῦσα τρόπον ναὐξήσω τοὺς πόρους μας, διότι αἱ ἑκατὸν χιλιάδες τοῦ εἰσοδήματός μας δὲν ἦσαν πλέον παρὰ ἐξῆντα, ποσὸν ἀνεπαρκὲς διὰ νὰ ζῶμεν ὅπως μᾶς ἐπέβαλλε τὸνομά μας καὶ ἡ κοινωνική μας θέσις.

— Ἔπρεπε ν' ἀλλάξωμεν ζωήν, ἐψιθύρισεν ἡ μαρκησία, νὰ κάμωμεν οἰκονομίας...

— Ναί, θὰ ἦτο φρόνιμον· ἔπρεπε νὰ ἐνοικιάσωμεν αὐτὸ τὸ μέγαρον, ποῦ ἠμπορροῦσε νὰ μᾶς ἀποφέρῃ τοὐλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδας φράγκα, καὶ νὰ πιάσωμεν ἕνα σπίτι μὲ πέντε χιλιάδας, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἀπήλλαττε καὶ ἀπὸ τὸ ἔξοδον πολυαρίθμου ὑπηρεσίας. Ἔχομεν ὅμως τὴν Καμίλλην καὶ τὸν Πέτρον καὶ χάριν αὐτῶν, χάριν τοῦ μέλλοντός των, ἠθέλησα νὰ κάμω ἐπιχειρήσεις, νὰ τοποθετήσω καλλίτερα τὰ κεφάλαιά μου, νὰ διπλασιάσω εἰ δυνατὸν τὴν περιουσίαν μου καὶ νὰ τοῖς ἐξασφαλίσω τὴν εὐζωΐαν.

Ταυτοχρόνως τὰ δύο ἀδέλφια, καθισμένα ἐπὶ προσκεφαλαίου παρὰ τοὺς πόδας τοῦ πατρός των, ἐπῆραν τὸ χέρι του καὶ τὸ ἐφίλησαν εἰς αὐθόρμητον κίνημα εὐγνωμοσύνης.

— Δυστυχῶς, ἐξηκολούθησεν ὁ μαρκήσιος, ἐδιδάχθην εἰς βάρος μας ὅτι δὲν αὐτοσχεδιάζεται ὁ χρηματιστής. Εἰς ἕνα χρόνον ἔχασα ὅλην μας τὴν περιουσίαν. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκέρδιζα· ἔπειτα ἤρχισα νὰ χάνω. Ἠθέλησα ν' ἀνακτήσω τὰ χαμένα, ἀλλὰ δὲν ἔκαμα ἄλλο, παρὰ νὰ βυθισθῶ περισσότερον εἰς τὸ βάραθρον. Ὦ, παιδιά μου, τί φοβερὸν παράδειγμα σᾶς δίδω, ἐνῶ συγχρόνως σᾶς ζητῶ συγγνώμην!

Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη ἐρρίφθησαν εἰς τὸν λαιμόν του καὶ τὸν ἠσπάσθησαν μὲ τρυφερότητα, μαρτυροῦσαν τὴν μεγάλην των στοργὴν πρὸς τὸν ἀπηλπισμένον αὐτὸν πατέρα.

— Μὰ ἔχομεν ἀκόμη τὸ κτῆμα τοῦ Σαὶν-Βαλλιέ, εἶπε δειλῶς ἡ μαρκησία, μὲ τὰς ὀκτὼ ἐπαύλεις του... αὐτὸ τὸ μέγαρον... τὸ μεγάλο σπίτι τοῦ βουλεβάρτου...

— Ὄχι, ὄχι, διέκοψεν ὁ μαρκήσιος μὲ πνιγομένην φωνήν· δὲν ἔχομεν πιὰ τίποτε!.. ὅλα εἶνε ὑποθηκευμένα, πωλημένα, φαγωμένα.

— Καὶ τώρα τί θὰ γίνωμε ; ἐστέναξεν ἡ μαρκησία.

— Δὲν ἐτόλμησα νὰλλάξω ζωήν, ἐξ αἰτίας τῆς οἰκογενείας μου, ἡ ὁποία θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας νὰ μὲ κατηγορήσῃ ἀκόμη μίαν φορὰν διὰ τὸν γάμον μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις εὗρῆκα τὴν τελειοτέραν εὐτυχίαν, κατὰ μέγα μέρος συντελούντων καὶ τῶν ἀγαπητῶν αὐτῶν παιδιῶν. Ἡσουν καὶ εἶσαι, λατρευτή μου Μαρκέλλα, ἡ ἰδεώδης σύζυγος, ἀγαθή, γλυκεῖα, γαλήνιος, ἡ ἁρμόζουσα εἰς τὸν ὀνειροπόλον κ' ἐπιφυλακτικὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἐρασιτέχνου λογίου ὡς ἐμέ. Δὲν ἐπεριγέλασες τὰς μακράς μου συνομιλίας μὲ τὴν Μοῦσαν· ἐδιάβαζα τὰ ἔργα μου, μ' ἐνεθάρρυνες, ἐνῷ ἐγὼ τὰ ἔκρυπτα ἀπὸ ὅλους, διότι ἐφοβούμην τὰ σκώμματα. Ὑπῆρξες ἡ ἰδεώδης μήτηρ, ἡ λατρευτή, καὶ κατώρθωσες νὰναθρέψῃς τὰγαπητά αὐτὰ ὄντα μὲ τὴν *στοργικὴν σταθερότητα*, ἡ ὁποία ἀπεκάλυψε τὰ προτερήματά των, ἐξαλείφουσα συγχρόνως τὰ μικρὰ των ἐλαττώματα. Πῶς νὰ ἐκτεθῶ εἰς ὅσα ὁ θεῖος μου Ριονσαί, εἰς ὅσα οἱ πρὸς μητρὸς θεῖοι καὶ ἐξάδελφοί μου, ὅλοι ἐγωϊσταὶ καὶ τραχεῖς, θὰ μοῦ ἔλεγαν πάλιν, δηλαδὴ ὅτι διὰ τὴν τιμὴν τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος ἔπρεπε νὰ νυμφευθῶ καμμίαν πλουσίαν κληρονόμον, τῆς ὁποίας τὰ ἑκατομμύρια θὰ διετήρουν τὴν λάμψιν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ μας οἰκοσήμου ; Ἤσουν εὐγενής, ὀρφανὴ καὶ χωρὶς κανένα συγγενή· σ' ἐνυμφεύθην καὶ βεβαίως μακαρίζω τὸν ἑαυτόν μου ἑκάστοτε καθημερινῶς.

«Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη ἐρρίφθησαν εἰς τὸν λαιμόν του...» (Σελ. 2, στ. β'.)

— Ρενέ, εἶσαι καλὸς καὶ σ' ἀγαπῶ μὲ ὅλην μου τὴν ψυχήν, εἶπεν ἡ Μαρκέλλα μὲ τὴν δροσερὰν καὶ μελῳδικὴν φωνήν της.

— Μὲ συγχωρεῖς ;

— Ὦ, ναί, ναί, Ρενέ! Συγχώρησε καὶ σὺ τοὺς τρόμους μου. Δὲν εἶμαι πλασμένη διὰ τὸν ἀγῶνα, κάμπτομαι ἀμέσως, ὁ φόβος μὲ παραλύει. Εἶμαι μηδὲν εἰς τὴν ζωήν...

— Ὦ, μὴ τὸ λέγῃς!..

— Ἀλλοίμονον! ἦλθεν ἡ ὥρα ποῦ θὰ τὸ ἰδῇς καὶ θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃς, ἀπήντησε ἡ *μαρκησία ἀπομάσσουσα* ἐν δάκρυ. Δὲν γνωρίζω νὰ ἐργάζωμαι καὶ νὰ γίνωμαι χρήσιμη, ἀλλ' ἀπεναντίας...

— Ἡμεῖς εἶμεθα ἐδῶ! εἶπεν ἡ φωνὴ τοῦ Πέτρου, ἀνδρικὴ ἀπὸ τώρα. Θὰ σᾶς ἀντικαταστήσωμεν καὶ θὰ ἐργασθῶμεν ἡμεῖς διὰ σᾶς.

— Εὐχαριστῶ, ἀγάπη μου, ἐψιθύρισεν ἡ μαρκησία, ἀσπαζομένη τὸν υἱόν της.

Σχέδια διὰ τὸ μέλλον.

— Καὶ ποῖα εἶνε τὰ σχέδιά σου, Ρενέ; ἠρώτησε τρέμουσα τὸν σύζυγόν της. Διότι, ἂν δὲν ἔχωμεν πλέον τίποτε, πρέπει ἢ νὰ ἀναζητήσωμεν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ νὰποθάνωμεν.

— Εἶνε ἀληθές. Λέγων ὅτι δὲν μᾶς μένει πλέον τίποτε, εἶπα κάποιαν ὑπερβολήν. Μᾶς μένουν τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ τοῦ μεγάρου καὶ ὁ μικρὸς πύργος τῆς Ροχέττης, τὸν ὁποῖον βέβαια δὲν θὰ ἐνθυμῆσαι πλέον, διότι μόλις ὀλίγας ὥρας ἐμείναμεν ἐκεῖ, πρὸ δέκα ἐτῶν, καὶ δὲν σοῦ ἤρεσε καθόλου ἐξ αἰτίας τῆς ἐρημίας του. Τὸν φυλάττει ἕνας χωρικός, μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ὁ ὁποῖος δὲν μοῦ πληρώνει νοίκι ἀλλὰ πληρώνεται διὰ τὰς φροντίδας του μὲ ὅ,τι παράγει τὸ κτῆμα, μικρὰ πράγματα ἄλλως τε, διότι αἱ γαῖαι, αἱ ἐξαρτώμεναι ἀπὸ τὸν πύργον, καλύπτονται ἀπὸ πεντάκις αἰωνόβια δένδρα, σχηματίζονται ἐν ὡραιότατον πάρκον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν δίδει διόλου εἰσόδημα.

— Πραγματικῶς, δὲν ἐνθυμοῦμαι αὐτὸ τὸ *κτῆμα παρ'* ἡμῶν ὁρατά.

— Λογαριάζω νὰ πωλήσω αὐτὰ τὰ ἔπιπλα, κρατῶν μόνον ὅ,τι θὰ ἤθελες ὡς ἀνάμνησιν καὶ ὅ,τι θὰ ἐχρειάζετο διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐπίπλωσις τῆς Ροχέττης, ἡ ὁποία θὰ εἶνε εἰς τὸ ἑξῆς ἡ κατοικία μας. Θὰ σᾶς ὁδηγήσω ἐκεῖ καὶ θὰ σᾶς ἐγκαταστήσω· θὰ πωλήσω ἐν ἀνάγκῃ καμμίαν λωρίδα γῆς, διὰ νὰ προμηθευθῶ ὀλίγα χρήματα· θὰ σᾶς ἀφήσω ἀπὸ αὐτὰ διὰ νὰ ζήσετε ἕνα χρόνον καὶ ἔπειτα θὰ φύγω εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ κάμω ἐκεῖ γρήγορα περιουσίαν, διὰ νὰ ἐπανέλθω, εἴτε νὰ σᾶς πάρω, εἴτε νὰ ζήσω πλησίον σας.

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

[Διὰ τὸ 34ον ἔτος τῆς Διαπλάσεως]

Τόσα χρόνια, σὰν μητέρα, 'ς τὰ παιδιὰ
[σκορπᾶς τὴ γνῶσι,
μιὰ τοὺς γράφεις, μιὰ τοὺς λὲς
κ' ἔχουν ὅλα μεγαλώσει
μὲ δικές σου συμβουλές.

Σὺ τοὺς ἔδειξες τὸν δρόμο τὸν μεγάλο,
[τὸν *πλατὺ*
μὲ τὰ φῶτα ποῦ σκορποῦσες
κι' ἀπ' τὸ χέρι τὰ κρατοῦσες,
ὥς νὰ βροῦν τὴν Ἀρετή.

Τόσα χρόνια, σὰν μητέρα, δὲν κουράστη-
[κες κι' ἀκούα
στρατιὰ σὲ τριγυρνᾷ·
Σὲ κυττάζουνε 'ς τὸ στόμα
τὰ παιδιὰ τὰ τωρινά.

Σοῦ ζητοῦν τὲς συμβουλές σου καὶ τὰ
[φῶτα σου μαζὺ
κι' ὅλα λένε νύχτα, μέρα:
Τέτοιο μάλαμα-μητέρα
πάντα γιὰ καλὸ νὰ ζῇ!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΠΡΟΛΗΨΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἕνα πρωΐ, δύο μαθηταὶ *ἐπήγαιναν* μαζὶ εἰς τὸ Σχολεῖον. Εἰς τὸν δρόμον των διεσταυρώθησαν μ' ἕνα ἱερέα. Καὶ τότε ὁ ἕνας μαθητής, στραφεὶς πρὸς τὸν ἄλλον μὲ μορφασμὸν φούρκας καὶ ἀπελπισίας, εἶπεν:

— Ὦχ δυστυχία μου! Σίγουρη τὴν ἔχω τώλλι σήμερα τὴν κουλούρα!

— Γιατί ; ἠρώτησεν ὁ ἄλλος· μήπως ξέχασες νὰ μελετήσῃς τίποτα ;

— Ὄχι... ἀλλὰ δὲν βλέπεις ;

Καὶ τοῦ ἔδειξε τὸν ἱερέα.

Φαίνεται ὅτι ὁ διάλογος αὐτὸς ἔγεινεν ἀρκετὰ μεγαλοφώνως, διότι ὁ ἱερεὺς τὸν ἤκουσε. Καὶ προσεληθείς, θυμώσας ποῦ τὸν ἐθεωροῦσαν ὡς κακὸν οἰωνόν, ποῦ τὸν ὑβρίζοραν σχεδὸν κατὰ πρόσωπον ὡς *γρουσούζην*, ἠκολούθησε τὸν μικρὸν προληπτικὸν ὡς τὸ Σχολεῖον καὶ κατήγγειλε τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸν διευθυντήν. Ὁ διευθυντὴς ἐκάλεσε τότε τὸν μαθητὴν καὶ τὸν ἐτιμώρησε δι' ἀποβολῆς.

Ἡ τιμωρία αὐτή, ἡ πρωτοφανὴς ἴσως εἰς τὰ σχολικὰ χρονικὰ διὰ τὴν αἰτίαν της, ἐσχολιάσθη τότε εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν τύπον ποικιλοτρόπως. Ἄλλοι τὴν ἤυραν δικαίαν καὶ ἄλλοι παράλογον. Ἄλλοι εἶπαν, ὅτι δὲν θὰ ἔκαμνεν ἄλλο παρὰ νὰ στηρίξῃ τὸν μαθητὴν εἰς τὴν πρόληψίν του, ὅτι εἶνε τῳόντι κακὸν καὶ ὀλέθριον νὰπαντᾷ τὸ πρωὶ ἱερέα. Κ' ἕνας ἄλλος ἔγραψεν, ὅτι ὁ διευθυντὴς ἔπρεπε νὰ βγάλῃ τὸν μαθητὴν εἴχε μάθημα καὶ νὰ τοῦ βάλῃ δέκα, διὰ νὰ ἴδῃ καὶ νὰ πεισθῇ ὅτι εἶχε λάθος νὰ προσωνίζεται κουλοῦρες.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὴν τιμωρίαν καὶ ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ πταῖσμα. Νομίζω, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἔπταισε πραγματικῶς. Ὄχι διότι εἶχε τὴν πρόληψιν, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν, ἀλλὰ διότι δὲν ἐφέρθη μὲ μεγάλην εὐγένειαν εἰς τὸν δρόμον. Ἦτο ἀσέβεια ἡ ἐκδήλωσις τῆς δυφαρεσκείας του ἐνώπιον τοῦ *ἱερέως*. Δὲν ἔπρεπε νὰ φωνάξῃ τόσον δυνατά, ὥστε νὰκούσῃ καὶ ἄλλος ἐκτὸς τοῦ συμμαθητοῦ του τὸν ὡραῖον ἐκεῖνον διάλογον. Καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ὁ ἱερεὺς ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ δίκιό του προσεβλήθη, ἐθύμωσε καὶ τὸν κατήγγειλεν. Ἂν ὁ μικρὸς προληπτικὸς ἐφέρετο εἰς τὴν περίστασιν μὲ περισσοτέραν εὐγένειαν καὶ φρόνησιν, ἡ συνάντησις του μὲ τὸν ἱερέα δὲν θὰ τῷ ἐστοίχιζε τὴν ἀποβολὴν καὶ δὲν θὰ ἐπαλήθευεν ὁ κακὸς οἰωνός. Καὶ ἄλλοι, ὡς εἴπαμεν, πολὺ μεγαλήτεροι, ἔχουν τὴν ἰδίαν πρόληψιν. Ἀλλ' αὐτοὶ τουλάχιστον ξεύρουν νὰ φέρωνται. Καὶ ὁσάκις ἀπαντοῦν εἰς τὸν δρόμον ἱερέα, οὔτε τὸν μουντζώνουν, οὔτε τοῦ φωνάζουν κατάμουτρα: «Ἀϊ στὸ διάβολο ποῦ βρέθηκες καὶ σὺ μπροστά μου πρωΐ-πρωΐ». Ἀπενάντιας προσπαθοῦν νὰ μὴ δείξουν τίποτε καὶ ἂν *μάλιστα* ὁ ἱερεὺς εἶνε γνώριμός των, τὸν χαιρετοῦν μὲ ὅλην τὴν εὐγένειαν.

Τὸ κύριον λοιπὸν πταῖσμα τοῦ μαθητοῦ ἐκείνου ἦτο ἡ ἔλλειψις του περὶ τὴν σομπεριφοράν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι θὰ ἦτο πολὺ καλλίτερον ἂν δὲν εἶχε διόλου αὐτὴν τὴν γελοίαν πρόληψιν. Εἶνε, ἀλήθεια, περίεργον πῶς ἐπεκράτησεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἡ πρωΐνὴ συνάντησις ἑνὸς ἱερωμένου, ἑνὸς ἁγίου ἀνθρώπου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Θεοῦ, εἰμπορεῖ νὰ εἶνε κακοσημαδιά! Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ μακαρίτης Λάτας, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ καὶ σοφὸς θεολόγος, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὸ τὸ ἀνεξήγητον, ἀνέτρεξε μέχρι τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ, τὸν ὁποῖον κατέπιε τὸ κῆτος. Ὡς γνωρίζετε ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν, τὸ πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάποτε ἐπέβη, ἐκινδύνευσε νὰ πνιγῇ καὶ δὲν ἐσώθη παρ' ἀφοῦ οἱ ναῦται ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Ἰωνᾶν. Ἀπὸ τότε συνεπέρανεν ὁ Λάτας, ἡ παρουσία ἱερωμένου εἰς πλοῖον ἐμβάλλει εἰς φόβους τοὺς συνεπιβάτας καὶ θεωρεῖται οἰωνὸς τρικυμίας καὶ ναυαγίου. Ἡ δὲ πρόληψις, μὲ τὸν καιρόν, ἐπεξετάθη ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ... εἰς τὴν ξηράν.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν εὑρίσκεται ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ γένεσις μιᾶς προλήψεως, ὅσον καὶ ἂν ἐξηγῆται, δὲν σημαίνει ὅτι καὶ δικαιολογεῖται. Ἡ πρόληψις εἶνε πάντα πρόληψις. Δηλαδὴ κάτι παράλογον, ἀστήριχτον, ἀνόητον. Εἶνε δὲ τῳόντι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ κανεὶς ἀνθρώπους εὐφυεῖς, μορφωμένους, ἀνεπτυγμένους, παιδιὰ φοιτῶντα εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ διδασκόμενα τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἀλήθειαν, νὰ πιστεύουν ἀκόμη ὅτι ἀρκεῖ νὰ συναντήσουν εἰς τὸν δρόμον τὸν ἕνα παπᾶν διὰ νὰποτύχῃ ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν ὁποίαν πηγαίνουν, ἢ διὰ νὰ πάσουν κουλούραν ἂν βγοῦν ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ μάθημα!

Σᾶς ἀσπάζομαι **ΦΑΙΔΩΝ**

ΘΡΥΨΑΛΑ

Τὴν νύκτα διῶξε τὰς ἰδέας ποῦ δὲν σ' ἀφίνουν νὰ κοιμηθῆς κι' ἄφησε τὸ κουνοῦπι νὰ σὲ τρώῃ. Τί θὰ φάῃ!...

(Δ. ΓΡ.-Κ.)

ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ ΝΑ ΕΙΝΕ ΚΟΥΦΟΣ...

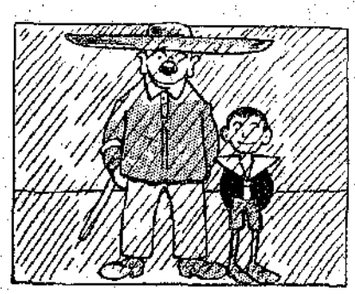

Ὁ Τοτὸς δὲν ἔχει καθόλου τύχη. Προχθὲς βγῆκε περίπατο μὲ τὰ καινούργια του ροῦχα, ὅταν ἔξαφνα πιάνει ραγδαία βροχή. Ὁ Τοτὸς τὸ βάζει στὴν τρεχάλα, ἀλλὰ δὲν βρίσκει πουθενὰ νὰ τρυπώσῃ, οὔτε πόρτα, οὔτε τέντα, οὔτε μπαλκόνι. Εὐτυχῶς — ἂς ποῦμε εὐτυχῶς, — ἀπαντᾷ ἕναν ἄνθρωπο μὲ πολὺ μεγάλο καπέλλο, ὁ ὁποῖος δέχεται νὰ προφυλάξῃ κοντά του τὸν Τοτό. Σύμπτωσις ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ εἶνε κουφός. Κάτι τοῦ λέγει ὁ Τοτός.

—Πῶς; τί εἶπες, μικρέ μου;—Ἀλλὰ ὁ Τοτὸς δὲν λέγει πλέον τίποτα, διότι καθὼς ἔσκυψεν ὁ ἄνθρωπος νὰ κούσῃ, ὁλόκληρος γείμαρρος χύθηκε πάνω του ἀπὸ τὸ καπέλλο... Φανταστῆτε τώρα τί ἔγειναν τὰ καινούργια ροῦχα τοῦ Τοτοῦ...

ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΠΤΩΝ ΤΥΡΙ

Ἡ τιμιότης δὲν εἶνε ἀρετή. Δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν τὸ μέγα αὐτὸ ὄνομα εἰς τὸ τόσον ἁπλοῦν, τόσον φυσικὸν ἐκεῖνο αἴσθημα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπαγορεύει νὰ οἰκειοποιούμεθα ὅ,τι πραγματικῶς δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς.

Καὶ ὅμως πόσοι ἄνθρωποι κρατοῦν χωρὶς καμμίαν τύψιν ὅσα πράγματα εὑρίσκουν τυχαίως εἰς τὸν δρόμον. Νομίζουν ὅτι εἶνε ἔρμαια, τὰ ὁποῖα τοὺς στέλλει ὡς δῶρον ὁ οὐρανός. Μεγάλη πλάνη! Κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ κατέχῃ νομίμως καὶ δικαίως παρὰ ὅ,τι ἐκέρδισε διὰ τῆς ἐργασίας του ἢ ὅ,τι τῷ ἐδωρήθη ἀπὸ ἄλλον οἰκειοθελῶς.

Ἐπίσης κακὴ πρᾶξις εἶνε τὸ νὰ ἐπωφελῆται κανεὶς ἑνὸς μυστικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔμαθε κατὰ τύχην, καὶ νὰ ζητῇ ἀμοιβὴν ἀπὸ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐνδιαφέρει αὐτὸ τὸ μυστικόν, διὰ νὰ μὴ τὸ διαδώσῃ. Αὐτὸ λέγεται ἐκβιασμός. Πρέπει προπαντὸς νὰ κάμνῃ κανεὶς τὸ καθῆκόν του, ἔστω καὶ ἂν δὲν πρόκειται νὰ κερδίσῃ ἄλλο τι ἀπὸ τὴν εὐχαριστησιν ὅτι ἐφέρθη ὡς τίμιος ἄνθρωπος...

Ἡ ἀκόλουθος ἱστορία θὰ μᾶς δείξῃ ὅτι μία καλὴ πρᾶξις πάντοτε ἀνταμείβεται.

Εἰς τὸ ὑπόγειον μιᾶς μεγάλης οἰκίας, κειμένης εἰς μίαν τῶν πλουσιωτέρων συνοικιῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἔζη μία πτωχὴ γυναῖκα, ἡλικιωμένη, ἀσθενική, ἡ ὁποία μετὰ κόπου ἐκέρδιζε τὸ ψωμί της ράπτουσα ἀσπρόρρουχα. Μὲ ὅλην της ὅμως τὴν πτωχείαν, εἶχε πάρη νἀναθρέψῃ τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς της, ἕνα παιδὶ δεκατεσσάρων ἐτῶν, εὐφυέστατον καὶ ἀγαθώτατον. Μὲ τὴν φαιδρότητά του, μὲ τὴν εὐγένειάν του, μὲ τὴν προθυμίαν του ὁ μικρὸς Κώστας εἶχε κάμῃ φίλους ὅλους τοὺς γείτονας τῆς θείας του. Ἕνας διδάσκαλος μάλιστα τὸν συνεπάθησε τόσον πολύ, ὥστε τοῦ ἔκαμνε μαθήματα δωρεάν. Ἐργασίαν ὅμως δὲν εἶχε, δὲν ἐκέρδιζε τίποτε καὶ ἦτο ὅλος εἰς βάρος τῆς θείας του. Ἡ πτωχὴ γυναῖκα δὲν παρεπονεῖτο διὰ τοῦτο· ἐλυπεῖτο μόνον ποῦ δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ἀνεψιόν της τὰς διασκεδάσεις τῆς ἡλικίας του καὶ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα πραγματάκια ποῦ καθιστοῦν τὰ παιδία τόσον εὐτυχῆ. Ἀλλὰ τί νὰ ἔκαμνε; Μεθ' ὅλας τὰς στερήσεις τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν εἰς τὸν ἑαυτόν της, ἡ καλὴ γυναῖκα μόλις καὶ μετὰ βίας ἠμποροῦσε νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ καὶ κάποτε μάλιστα δὲν εἶχε νὰ ψωνίσῃ διὰ τὸ βράδυ...

«Τὸ τυρὶ ἦταν διπλωμένο 'ς αὐτὸ τὸ γράμμα...»

Μίαν ἡμέραν, ἐπειδὴ κάποια πελάτις εἶχε πληρώσῃ μὲ περισσοτέραν ἐλευθεριότητα τὴν ἐργασίαν τῆς πτωχῆς ραπτρίας, αὐτὴ εὑρέθη πλουσιωτέρα τοῦ συνήθους. Καὶ τὸ πρωί, ὅταν εἶδε τὸν Κώσταν της ποῦ ἐξύπνησεν εὔθυμος ὅπως πάντα, — διότι ὁ πλοῦτος τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἶνε ἡ ἀμεριμνησία της, — ἀσκέφθη μὲ χαρὰν ὅτι ἠμποροῦσεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ τῷ ἀγοράσῃ κάτι τί, διὰ νὰ τὸ φάγῃ μὲ τὸ ψωμί του, τὸ ὁποῖον συνήθως ἔτρωγε ξηρόν.

— Καλημέρα, θεία, τῆς εἶπεν ὁ Κώστας· εἶσαι καλὰ σήμερα;

— Ναί, παιδί μου, καλλίτερα· καὶ γιὰ νὰ μὴ φᾶς τὸ ψωμί σου ξερό, νά, πάρε εἴκοσι λεπτὰ καὶ πήγαινε νἀγοράσῃς ὅ,τι σοῦ ἀρέσει.

— Μπᾶ, τὸ ψωμί ποτὲ δὲν εἶνε ξερό, ἀπήντησεν ὁ Κώστας· δὲν εἶνε καλλίτερα νὰ ἔπινες ἕνα φλιτζάνι γάλα ζεστό; θὰ σὲ ὠφεληθῆς στὸ λαιμό σου...

— Ἔννοια σου, παιδί μου, γιατὶ καὶ γάλα θὰ πάρω. Χθὲς μὲ πλήρωσαν καλὰ κ' ἔτσι σήμερα θὰ προγευματίσουμε κάπως καλλίτερ' ἀπὸ τὲς ἄλλες ἡμέρες...

— Ἀ! ἀφοῦ εἶνε ἔτσι, ἄκουσε. Ὁ μπακάλης τῆς γωνίας, πάρα κάτω, ἔχει ἕνα τυρὶ τοῦ Παρνασσοῦ, ποῦ ὁπότε περνῶ καὶ τὸ βλέπω, ἀνοίγει ἡ καρδιά μου. Μὲ εἴκοσι λεπτὰ θὰ μοῦ δώσῃ ἕνα καλὸ κομμάτι. Παίρνεις καὶ σὺ ὅσο γάλα θέλεις, κ' ἔτσι τρῶμε καὶ πινουμε σήμερα σὰν βασιληάδες!

Κ' ἔφυγε χαρούμενος μὲ τὰ εἴκοσι λεπτά του, σὰν νὰ εἶχεν ὁλόκληρον περιουσίαν.

— Τί καλὸ παιδί! ἐσυλλογίσθη ἡ θεία, ὅταν ἔμεινε μόνη. Ὁ Θεὸς μ' ἐφώτισε νὰ τὸ πάρω μαζί μου τότε ποῦ ἔμεινε ὀρφανό, γιὰ νἄχω τώρα κ' ἐγὼ μιὰ χαρὰ καὶ μιὰ παρηγοριά...

— Νά με, θεία! νὰ καὶ τὸ τυρί. Ἀργησα; Μὰ δὲν φταίω ἐγώ. Ὁ μπακάλης ποῦ μοῦδωσε τόσο λίγο. Στάθηκα γιὰ νὰ τὸν καταφέρω νὰ μοῦ δώσῃ λιγάκι περισσότερο, μὰ ποῦ! μὲ κανέναν τρόπο δὲν ἤθελε!.. Ἂς εἶνε ὅμως! ἰδὲς τί ὡραῖο τυρί, τί ἄσπρο! τί παχύ! καὶ τί μυρωδιά! τί εὐωδιά! Θέλεις νὰ τὸ δοκιμάσῃς;

— Ὄχι, φά 'το σὺ ὅλο.

— Θὰ τἀφίσω στὸ χαρτί, εἶνε περιττὸ νὰ λερώσουμε τώρα πιάτο. Μπᾶ! τὸ χαρτὶ αὐτὸ εἶνε γραμμένο... Μὰ ἰδὲς τί ὡραῖα ποῦ ἁπλώνεται ἀπάνω στὸ ψωμί! σὰν βούτυρο, σὰν κρέμα!.. Μὰ τί νὰ γράφῃ αὐτὸ τὸ χαρτί; «Πρὸς τὸν Κύριον, Κύριον...» Ἀ! εἶνε γράμμα σταλμένο στὸν ἀντικρυνό μας τραπεζίτη... τὸν πλούσιο... Ἀ, μὰ εἶνε πολὺ περίεργο αὐτὸ τὸ γράμμα!...

— Τότε, παιδί μου, μὴ τὸ διαβάσῃς, ἀφοῦ δὲν εἶνε γιὰ σένα.

— Ἔχεις δίκιο, θεία. Συλλογίζομαι μάλιστα πῶς ὁ κ. τραπεζίτης θὰ εὐχαριστεῖτο πολὺ ἂν ξανάβρισκε αὐτὸ τὸ χαμένο γράμμα, καὶ θὰ τοῦ τὸ πάγω.

— Εἶνε τὸ καλλίτερο ποῦ ἔχεις νὰ κάμῃς...

— Περίεργο πρᾶγμα ἕνα τέτοιο γράμμα νὰ βρεθῇ στὸ μπακάλικο.

— Θἀνακατώθηκε μὲ τίποτε παλιόχαρτα.

— Μοῦ φαίνεται, ὅτι ὁ πλούσιος τραπεζίτης δὲν θὰ δυσαρεστηθῇ ποῦ τὸ γράμμα αὐτὸ δὲν ἔπεσε στὰ χέρια ἐχθρῶν του.

— Πρέπει νὰ τοῦ τὸ πᾷς ἀμέσως.

— Τρέχω, κι' ἀπὸ κεῖ θὰ πάω στὸ μάθημά μου. Ἀντιο, καλή μου θειά, καὶ καλὸ βράδυ.

Ὁ Κώστας διέσχισε τὸν δρόμον καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ τραπεζίτου. Ἀφελής, ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο εὔκολον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του· ἀλλ' ὁ θυρωρὸς τὸν ἐσταμάτησεν εἰς τὴν εἴσοδον καὶ τοῦ ἐφώναξε:

— Τί ἀγαπᾶς;

— Θέλω νὰ ἰδῶ τὸν κ. Μ...

— Τί τὸν θέλεις;

— Θὰ τὸ 'πῶ τοῦ ἰδίου.

— Δὲν ἐπιτρέπεται.

— Σοῦ λέγω, ὅτι εἶνε ἀνάγκη!

— Πήγαινε στὴ δουλειά σου, παιδί μου.

Ζωηρὰ φιλονεικία συνήφθη μεταξὺ τοῦ θυρωροῦ καὶ τοῦ Κώστα· ἀλλ' ὁ μικρὸς ἐπέμεινε τόσον πολύ, ὥστε ὁ τραπεζίτης, ἀκούσας τὸν θόρυβον, διέταξε νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ περάσῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Τὰ ἔχασεν ὀλίγον ὁ Κώστας ὅταν εὑρέθη εἰς τὰ πολυτελῆ δωμάτια τοῦ ὡραίου ἐκείνου μεγάρου.

— Τί μὲ θέλεις, τὸν ἠρώτησεν ὁ τραπεζίτης ἀπότομως, καὶ γιατὶ ἔκανες τόσο θόρυβο;

— Εἶσθε σεῖς ὁ κύριος Μ;..

— Μάλιστα, πές μου τί θέλεις μὲ λίγα λόγια, γιατὶ δὲν ἔχω καιρό.

— Ἡ θεία μου, μὲ τὴν ὁποίαν κατοικῶ ἐδῶ ἀντίκρυ, στὸν ἀριθμὸ 17, μοῦδωσε νἀγοράσω εἴκοσι λεπτῶν τυρὶ Παρνασσοῦ.

— Καὶ τί μ' ἐνδιαφέρει ἐμένα;..

— Μὰ σταθῆτε. Τὸ τυρὶ ἦταν διπλωμένο μὲ τὸ γράμμα αὐτό, ποῦ ἀπευθύνεται σὲ σᾶς.

Ὁ τραπεζίτης ἔλαβε τὸ γράμμα, ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ ἐν βλέμμα καὶ ἀνέκραξε:

— Διάβολε! πῶς πετάχθηκε αὐτὸ τὸ γράμμα;

— Δὲν ξέρω. Ἐγὼ τὸ εἶδα ὅταν ξεδίπλωσα τὸ τυρί μου· κ' ἐκεῖ ποῦ τὸ ἔτρωγα μ' εὐχαρίστησι, γιατ' ἦταν πολὺ ὡραῖο, συλλογίσθηκα πῶς μποροῦσε νὰ σᾶς χρειάζεται αὐτὸ τὸ γράμμα κ' ἔτσι ἀποφασίσα νὰ σᾶς τὸ φέρω.

(Ἕπεται τὸ τέλος) ΦΩΚ. ΘΑΛΕΡΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Γύμνασμα ὑπεράνθρωπον

Ἰδοὺ ἡ φωτογραφία τοῦ κ. H. J. Brook ἀπὸ τὸ Λιβερπούλ, ὁ ὁποῖος κατορθώνει χωρὶς κόπον νὰ διασταυρώνῃ τοὺς βραχίονάς του ὀπίσθεν τῆς κεφαλῆς καὶ νὰ ἑνώνῃ τὰς χεῖράς του ὑπὸ τὸν πώγωνα. Δοκιμάσατε νὰ τὸ κάμετε καὶ σεῖς διὰ νὰ ἰδῆτε ἂν εἶνε καθαυτὸ ὑπεράνθρωπον. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει, ὅτι ἕνας πίθηκος δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸ κάμῃ εὐκολώτατα.

Δένδρον ἐπὶ βράχου

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Λαντερμπρεῦν νεν, ἕνα δένδρον ἐφύτρωσε παραδόξως ἐπάνω εἰς ἕνα βράχον· τὸ δὲ παραδοξότερον εἶνε, ὅτι τὸ δένδρον αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κορμοὺς συνηνωμένους μὲ μίαν μεμβράνην. Ἰδοὺ ἰδιοτροπία τῆς φύσεως πραγματικῶς ἀνεξήγητος.

Ἑβδομαδιαῖοι διαγωνισμοί

α') Παίγνιον

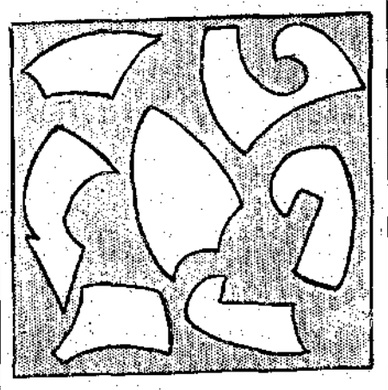

Ἀποκόψατε τὰ ἑπτὰ αὐτὰ τεμάχια καὶ συναρμολογήσατέ τα οὕτω πως, ὥστε νὰ σχηματίσουν ἕνα ἀριθμὸν (μονοψήφιον) ἐντὸς κύκλου. Ὁ ἀριθμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ κενά, τὰ ὁποῖα ἀφίνουν συνδυαζόμενα τὰ λευκὰ τεμάχια.

β') Πρόβλημα

3553127 ++−−×:=0

Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ τάξις δὲν θὰ μεταθληθῇ, νὰ παρεντεθοῦν τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα οὕτω πως, ὥστε μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σημειουμένων πράξεων, νὰ προκύπτῃ ἐξαγόμενον μηδέν.

γ') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θαλασσίας Αὔρας

ΓΟ	ΟΥ	ΛΑΣ	ΡΟΣ	ΣΚΙ
ΑΓ	ΜΗ	ΓΡΟΣ	ΠΡΟ	ΚΑ
ΓΑ	ΒΑ	ΛΟΣ	ΡΙΑ	ΤΟΝ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω συλλαβαὶ ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε ζώων μαστοφόρων.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του ***μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον.*** Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ ἀδημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θἀποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν ***διὰ κλήρου*** μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως **δωρεάν**.

Σημείωσις: — Οἱ λύται δὲν εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ λύουν ὅλα τὰ ζητήματα ἑκάστου φύλλου. Ἀρκεῖ ἡ λύσις καὶ μόνον ἑνός· ὁσαδήποτε δὲ λύσεις κἀν στέλλουν, ἐν δεκάλεπτον θὰ ἐσωκλείουν δι' ὅλας κάθε φοράν.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ Β΄ἔτους φ.

Πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα.

Ἴδε τὸν Ὁδηγόν τοῦ Συνδρομητοῦ Κεφ. Β

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Η ΓΙΑΓΙΑ

Μελαγχολική ἑσπέρα χειμῶνος. Ἡ γιαγιὰ εἰς τὸ ἀνάκλιντρόν της καθισμένη, πλησίον τῆς ἑστίας, μὲ τὰ κάτασπρα ὡς νιφάδες χιόνος μαλλιά της, ἀδύνατη, καταβεβλημένη ἀπὸ τὴν ἡλικίαν, μὲ τὸ βλέμμα ὅμως γεμάτο ζωὴ καὶ γλυκύτητα ἀκόμη, παρατηρεῖ μὲ ἀγάπην τὰ τέσσαρα ἐγγονάκια της. Καθισμένα εἰς τοὺς σκίμποδας πλησίον της, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους παρακλητικὰ ἐπ' αὐτῆς, ἀναμένουν τὸ σύνηθες παραμῦθι.

Ἡ γιαγιὰ ὅμως ἀποψὲ δὲν παλαίει μὲ τὴν μνήμην της, ὅπως ἄλλοτε, διὰ ν' ἀνακαλύψῃ κανὲν λησμονημένον παραμῦθι ... ὄχι, εἶνε πολὺ μελαγχολική, σκέπτεται, ἐνῷ τὸ βλέμμα της πλανᾶται εἰς τὰ τέσσαρα χαριτωμένα αὐτὰ παιδάκια ποὺ τόσον τὴν ἀγαποῦν, ὅτι δὲν ἔχει πολὺ πλέον νὰ ζήσῃ ... Ὁ βίος της ἔφθασεν εἰς τὴν δύσιν καὶ λυπᾶται, διότι δὲν θὰ εὐτυχήσῃ νὰ ἴδῃ κανὲν ἀπὸ τὰ ἐγγονάκια ποὺ λατρεύει, νεανίαν στρατιώτην .... Πῶς ἐπεθύμει ν' ἀκολουθήσῃ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν ὁδὸν τῆς νεότητός των!.. Καὶ τὸ μέτωπον τῆς γιαγιᾶς κλίνει ἀπὸ λύπην εἰς αὐτὰς τὰς σκέψεις. Καὶ τὰ ἐγγονάκια σιωπηλὰ περιμένουν μὲ ὑπομονὴν τὸ παραμῦθι... ἐνῷ ἔξω ὁ Βορρᾶς συρίζει μὲ ἀγριότητα, αἱ λάμψεις τῆς ἀστραπῆς ἀντανακλῶνται ἐπὶ τῶν ὑαλοπινάκων, μακρόθεν ἀκούονται αἱ βρονταὶ ὡς ὠρυγαὶ ἀγρίων θηρίων καὶ ὡς τιναγμέναι τολύπαι βάμβακος αἱ νιφάδες στρώνονται εἰς τὴν γῆν...

Γλυκεῖα Ἐλπὶς

ΤΟ ΚΕΡΙ ΠΟΥ ΣΒΥΝΕΙ

Δὲν ξεύρω πῶς μοῦ φαίνεται ὅταν βλέπω ἕνα κερὶ ποὺ πλησιάζει νὰ χωνέψῃ· πάντοτε μοῦ ἔρχονται στὸ νοῦ μου αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ μιᾶς ψυχῆς ποὺ πρόκειται ν' ἀφήσῃ αὐτὸ τὸ πέλαγος ποὺ λέγεται κόσμος καὶ ζωή, γιὰ ἕνα ἄλλο ἄγνωστο, τρομακτικό.

Πάλι ἐμπρός μου ἔχω αὐτὸ τὸ κερί· τώρα τὸ βλέπω καὶ νομίζω ὅτι ἐτελείωσε, σὲ λίγο πάλι φαίνεται ἕνα ἀσθενικὸ φῶς, πάλι τελειώνει καὶ πάλι φαίνεται πιὸ ζωηρό· ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα ὅπως ἕνας ἄνθρωπος ποὺ κοίτεται στὸ στρῶμα βαρειὰ καὶ τὸν περιμένουν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, ὥρα μὲ τὴν ὥρα. Τώρα οἱ δικοί του, ἐκεῖνοι ποὺ τρέμουν καὶ λαχταροῦν γιὰ τὴ ζωή του, νομίζουν πῶς θὰ τελειώσῃ καὶ τώρα πάλι τὸν βλέπουν νὰ ἀναλαμβάνῃ λιγάκι καὶ μιὰ ἐλπίδα τοὺς ζωογονεῖ σὲ λίγο πάλι ἀπελπίζονται καὶ πάλι κουράγιο πέρνουν.

Τὸ κεράκι μου, ὕστερα ἀπὸ δύο τρία ρβμσίματα καὶ δύο τρεῖς ἀναλαμπές, ἔσβυσε, τελείωσε· ἄχ! κεράκι μου, γιατὶ νὰ σβύσῃς; ἔτσι μᾶς ὀβύνουν, τελειώνουν, ὑπάρξεις πρόσφιλεῖς καὶ χάνονται γιὰ πάντα ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ μόνο μιὰ ἐλπίδα μᾶς συγκρατεῖ καὶ μᾶς παρηγορεῖ.

Ἠχὼ

ΜΩΛΟΣ

Νύχτα 'ς τὸ μῶλο· κάθε τί, κάθε φωνὴ σωπαίνει.
Ἡ θάλασσα ἡ γαλανὴ κι' ἀφροστεφανωμένη
Φιλεῖ—πουλὶ γοργόφτερα—καράβια ἀποσταμένα
ποὺ εἰς τὸ λιμάνι ἥσυχα βαθειὰ ναι κουρνιασμένα.
Κατάρτια καθρεφτίζονται στὴ θάλασσα μὲ χάρη
Φυσᾷ τ' ἀγέρι σιγανὰ καὶ λάμπει τὸ φεγγάρι.
Χτυπᾷ τὸ κῦμα ἥσυχα. Ξαναγυρίζει πάλι
καὶ μ' ἕνα γλυκὸ ἁρμονικὸ χαϊδεύει τ' ἀκρογιάλι.
Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἁπλώνεται νύχτα μὲς 'ς τὸ λιμάνι
καὶ πότε-πότε στ' ἀνοιχτά, φέγγει ἕνα πυροφάνι.

Τέλος Ἄγρας

(Εὐάγγελος Ἰωάννου)

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Προσπαθῶ πολλάκις νὰ ἐνθυμηθῶ τὴν παιδικήν μου ἡλικίαν, καὶ βλέπω πῶς ἐνθυμοῦμαι πολλὰ πράγματα. Τὴν κυρίως παιδικήν μου ἡλικίαν διῆλθον εἰς τὰς Καλάμας, ὅπου—εἶνε περασμένα ἔκτοτε 9-10 ἔτη--διέμενεν ἡ οἰκογένειά μου.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἐπῆγε διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἀδελφή μου εἰς τὸ σχολεῖον,—ἐγὼ ποῦ ἤμην τεσσάρων ἐτῶν μόλις, ἤρχισα νὰ στενοχωροῦμαι καὶ νὰ μελαγχολῶ μόνη εἰς τὸ σπίτι, διότι δὲν εἶχα μὲ ποιὸν νὰ παίξω, ἀφοῦ καὶ ἡ μικροτέρα μου ἀδελφὴ ἦτο εἰς τὸ Ἄργος μὲ τὴ γιαγιὰ καὶ τὸν παποῦ. Διὰ τοῦτο τὸ ἑπόμενον ἔτος ἡ μαμά μου ἠναγκάσθη νὰ μὲ στείλῃ κ' ἐμὲ εἰς τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον τῆς κ. Κ., ὅπου ἐπήγαινε καὶ ἡ ἀδελφή μου. Μιὰ φορά, εἰς αὐτὸ τὸ σχολεῖον ἐκράτησαν νηστεία τὴν ἀδελφή μου, ἡ ὁποία τότε ἐπήγαινε εἰς τὴν πρώτην μεγάλη, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὴν βλέπω εἰς τὴν γωνίαν μὲ τὰ μοῦτρά της πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ὅταν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος, μοῦ εἶπε ἡ διδασκάλισσα νὰ πάω μόνη μου 'στὸ σπίτι, ἐπειδὴ ἡ ἀδελφή μου ἦτο νηστεία, ἤρχισα τὰ κλάμματα, κ' ἐκτυποῦσα τόσον δυνατὰ τὰ παχουλά πόδια μου (τότε ἦσαν παχουλά), ὥστε ἡ δασκάλα ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ τὴν ἀδελφή μου νὰ ἔλθῃ νὰ φάῃ 'στὸ σπίτι μας.

Ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἦλθε καὶ ἡ μικρά μας ἀδελφὴ ἀπὸ τὸ Ἄργος, ὅπου ἔμενε μαζὺ μὲ τὴ γιαγιά, καὶ - ἐνθυμοῦμαι σὰν νὰ ἦτο χθὲς—ὅταν ἐπεστρέφαμεν τὸ μεσημέρι ἀπὸ τὸ σχολεῖον, αὐτὴ ἀπὸ τὴ σκάλα, ὅπου πρὸ πολλοῦ μᾶς ἐπερίμενε, ἐφώναζε μόλις ἀνοίγαμε τὴν ἐξώπορτα «Πόπα μου, Τσάτσα μου!». Ἔτσι μᾶς εἶχε βγάλει, ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ προφέρῃ τὰ ὀνόματά μας. Πῶς ἐνθυμοῦμαι αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα! Ὁσάκις ὅμως μοῦ ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου, ποτὲ δὲν μπορῶ νὰ κρατήσω ἕνα δάκρυ ποῦ κατρακυλάει, σὰν νὰ θέλῃ νὰ δείξῃ πῶς τὰ ἀθῶα αὐτὰ παιδικὰ ἔτη δὲν ξαναρχονται πλέον.....

Κραυγὴ Νίκης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΝΑΤΑΣ

Ἀφιεροῦται στὴ μνήμη της

Γιαλιστερή γιαλιστερή, χρυσοπλουμισμένη, ἐφιγούραρε στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ μὲ κάποια ὑπερηφάνεια σὰν νὰνοιωθε κιαὐτή τὴν ἀξία ποὺ τῆς δίδανε. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε, ὅτι ἤτανε μιὰ κομψὴ κανατίτσα πολὺ εὔμορφη καὶ τὰ χρυσὰ κλαδάκια ποὺ ἔκανε ἐπάνω στὸ κρύσταλλο πήγαιναν μιὰ τρέλλα. Δὲν τὴν ἐβάζαμε στὸ τραπέζι παρὰ ὁσάκις θάχαμε κανένα ξένο καὶ τότε ἀλλοίμονο σὲ μᾶς! ἡ καρδιά μας ἔπαλλε δυνατὰ σὰν τὴν ἀντικρύζαμε καὶ ἐφ' ὅσον τὴν ἐβλέπαμε νὰ στέκῃ, μιὰ ἀγωνία κατεῖχε ὅλους μας καὶ ἕνας φόβος, τὸν ὁποῖον ἐπηύξανον αἱ ἄγριαι τῆς μητέρας ματιαί.

Πέρασαν ἔκτοτε μῆνες· ἡ κανάτα χάρις εἰς τὴν μεγάλην ἀξίαν, τὴν ὁποίαν τῆς εἴχαμε δώσει, δὲν εἶχε σπάσει ἀκόμη. Μιὰ μέρα ὁ μπαμπᾶς μᾶς εἰδοποίησε πῶς θάχαμε κάποιο μουσαφίρη, τὸ τραπέζι ἐστρώθηκε μὲ δλην τὴν ἐπισημότητα καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, ἡ κανάτα κατέλαβε τὴν τιμητικὴν θέσιν της δίπλα στὸ πιάτο τοῦ μπαμπᾶ. Σὲ λίγο τὸ φαγητὸ ἦταν ἕτοιμο καὶ καθήσαμε στὸ τραπέζι. Τὸ τί τραβήξαμε δὲ μπορῶ νὰ σᾶς τὸ πῶ, τὸ φαΐ δὲν πήγαινε μέσα μας καὶ ἡ δρεξίς μας ἐκόβετο ὁσάκις τὴν ἀντικρύζαμε ἀπ' τὸν φόβο νὰ μὴ σπάσῃ. Γιὰ νὰ μὴ σᾶς τὰ πολυλογῶ, τὸ δεῖπνον ἦταν στὸ τέλος, ὅτε ὁ ξένος, διηγούμενος κάτι μὲ ἐνθουσιασμόν, ἔκαμε μίαν ἄτυχη χειρονομίαν, ἡ ὁποία φεῦ!! συνωδεύθη καὶ ἀπὸ ἕνα κρότον συντριβομένου πράγματος. Θὰ ἐννοήσατε βέβαια τί ἦτανε ὁ κρότος· ἡ κανάτα, τὸ καμάρι τῆς μητέρας, εἶχε πέσει καὶ θρυματίσθη σὲ χίλια κομμάτια. Δὲν εἴχαμεν ἀκόμη συνέλθει ἀπὸ τὴν ἔκπληξιν καὶ ἄλλος κτύπος ἠκούσθη: ἡ μητέρα εἶχε λιποθυμήσει καὶ ὁ μπαμπᾶς προσεπάθει νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις της, ἐνῷ ὁ ξένος ἐπωφελούμενος τοῦ γενικοῦ πανικοῦ τῶκασε!!!

Αὐτὸ ἦταν τὸ γραφτό της· αἰωνία της ἡ μνήμη!

Πατρίδα Ὀνειρευμένη

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Ντίνος μπαίνει πρώτη φορὰ σὲ βάρκα.

— Γιατί, μαμμά, ἐρωτᾷ, μόλις ξεκινήσαμε, ἡ παραλία ἄρχισε νὰ τρέχῃ;

Καὶ ἡ μικρὰ Νίτσα ἐπερβάλλουσα:

— Μὰ δὲν ξέρεις πῶς ἡ γῆ κινεῖται καὶ τρέχει γύρω στὸν ἥλιο;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὀνειροπόλου Μ. Ἑλλάδος

Ὁ παρὼν Ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

[Πᾶς συνδρομητής, ἢ ἀγοραστὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλεῖται νὰ ἀναγνώσῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ, διὰ νὰ συμμορφώνεται ἑκάστοτε μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων

1.—Οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ τἀδέλφια των, ὁπὰ νὰ εἰμποροῦν νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, ἤτοι εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀνταλλαγὴν Μικρῶν Μυστικῶν, καὶ Σελίδα Συνεργασίας καὶ δωρεὰν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, ***πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἔχουν ψευδώνυμον.***

2.—Ἑκάστου συνδρομητοῦ ἢ συνδρομητρίας ΠΕΝΤΕ μόνον ἀδέλφια δικαιοῦνται νὰ λάβουν ψευδώνυμον. Ἤτοι, ἑκάστη συνδρομὴ δὲν δίδει δικαίωμα εἰς περισσότερα τῶν ἓξ ἐν ὅλῳ ψευδωνύμων.

3.—Διὰ νὰ λάβῃ τις ψευδώνυμον, εἴτε συνδρομητής, εἴτε ἀδελφός του, ***ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 1 φράγκον ὡς δικαίωμα ἑνὸς ἔτους ἀρχομένου ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου καὶ λήγοντος τὴν 30 Νοεμβρίου.*** Ὅποτε καὶ ἂν λάβῃ τις ψευδώνυμον, εἴτε εἰς τὴν ἀρχήν, εἴτε εἰς τὸ μέσον, εἴτε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, τὸ δικαίωμά του λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὥστε τὸ ἑπόμενον ἔτος μὲ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς του πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν 1 φράγκον, εἴτε διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ προηγούμενον ἔτος, εἴτε διὰ νὰ τὸ ἀλλάξῃ.

4.—Ἐὰν συνδρομητοῦ τινος, ἔχοντος ψευδώνυμον, λήξῃ ἡ συνδρομὴ πρὸ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου καὶ δὲν τὴν ἀνανεώσῃ ἐγκαίρως, *λήγει συγχρόνως* καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ *ψευδωνύμου* του, καθὼς καὶ τῶν ψευδωνύμων τῶν ἀδελφῶν του.

5.—Ἐὰν δικαιοῦχος τις θελήσῃ νὰλλάξῃ ψευδώνυμον *ἐντὸς τοῦ ἔτους*, ἤτοι πρὶν λήξῃ τὸ δικαίωμά του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ πάλιν 1 φράγκον. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ τοῦ νέου του ψευδωνύμου ἡ ἰσχὺς λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὅποτε καὶ ἂν ἔγινεν ἡ ἀλλαγή.

6.—Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ τὸ ψευδώνυμον του καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ὀφείλει νὰ τὸ ἀνανεώσῃ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τὸ βραδύτερον. Ἄλλως θεωρεῖται ἀδέσποτον καὶ δίδεται εἰς τὸν πρῶτον ζητοῦντα αὐτό.

7.—Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς καὶ τἀδέλφια των, ἕως πέντε, οὐδεὶς ἄλλος εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ ψευδώνυμον καὶ δι' αὐτοῦ νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ. Οἱ ἁπλοῖ ἀγοραστάι, οἱ λαμβάνοντες τὸ φύλλον διὰ τῶν πρακτόρων, δὲν ἔχουν δικαίωμα ψευδωνύμου ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται συνδρομηταί.

8.—Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας. Δύναται ὅμως νὰ προτείνῃ τις πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διάπλασιν τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου. Τὰ *πολύλεξα ψευδώνυμα ἀπαγορεύονται.* Κάθε ψευδώνυμον δὲν εἰμπορεῖ νὰ ποτελῆται παρὰ ἀπὸ δύο λεξεις τὸ πολύ, (ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου.)

9.—Ὁ δικαιοῦχος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἤδη ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ τὸ σημειώνῃ *πάντοτε* πλησίον τοῦ ὀνόματός του εἰς πᾶν ὅ,τι στέλλει πρὸς τὴν Διάπλασιν. Ὄνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν

1.—Εἰς ἕκαστον φύλλον τῆς Διαπλάσεως μία σελὶς διατίθεται πάντοτε πρὸς δημοσίευσιν ἔργων τῶν συνδρομητῶν της, (ὄχι τῶν ἀγορασάντων.) Ἡ σελὶς αὕτη ὀνομάζεται «Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν» ἢ ἐπὶ τὸ συντομώτερον «***Σ.Σ.Σ.***».

2.—Πᾶς συνδρομητὴς *ἐτήσιος*, προπληρωμένος, ἔχων ψευδώνυμον, (καὶ τἀδέλφια του ἐπίσης), δικαιοῦται νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε πρὸς δημοσίευσιν διηγημάτιά του, ποιημάτια, ἐντυπώσεις, ἱστορικὰ καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἠθικά, *περιγραφὰς* κτλ κτλ. πρωτότυπα ἢ μεταφρασμένα, πάντοτε μὲ παιδαγωγικὴν βάσιν, δηλαδὴ καταλληλα διὰ τοὺς νεαροὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐκ τούτων ἡ Διάπλασις ἐκλέγει τὰ ὡραιότερα, τὰ καταλληλότερα καὶ ἐκ τούτων δημοσιεύει δωρεάν, ***διὰ κλήρου,*** ὅσα ἑκάστοτε ἐπιτρέπει ὁ χῶρος τῆς καθιερωμένης Σελίδος.

3.—Περὶ τῶν ἀπορριπτομένων ἢ ἐγκρινομένων, ἡ Διάπλασις εἰδοποιεῖ ἀμέσως τοὺς ἀποστολεῖς εἰς ἰδιαιτέραν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας της. Εἶνε ὅμως ἐλευθέρα νὰ δημοσιεύῃ τὰ ἐγκρινόμενα μόναν ὅποτε κληρώνονται, ὅποτε τῆς χρειάζονται καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζονται ἐν τῷ μεταξὺ ἄλλα καλλίτερα καὶ προτιμότερα.

4.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. *δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ* τοὺς 30 στίχους στήλης τῆς Διαπλάσεως, ***ἢ τὰς 200 λέξεις.*** Τὰ συντομώτερα προτιμῶνται. Τὰ ὑπερβαίνοντα τὸ μέτρον τῶν 200 λέξεων ἀποκλείονται, ὅσον ὡραῖα καὶ ἂν εἶνε.

5.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. πρέπει νὰ εἶνε γραμμένον μόνον του, εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου *καὶ ἀπὸ τὴν μίαν μόνον ὄψιν τοῦ φύλλου.* Ἐκτὸς τοῦ τίτλου του, πρέπει νὰ φέρῃ ἄνωθεν τὸν γενικὸν τίτλον «Διὰ τὴν Σ.Σ.Σ.» νὰ εἶνε δὲ ὑπογεγραμμένον μὲ τὄνομα καὶ μὲ τὸ ψευδώνυμον τοῦ ἀποστολέως.

6.—Προθεσμία καὶ ὅριον δὲν ὑπάρχει. Ἀποστολαὶ ἑκάστοτε διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. εἶνε δεκταὶ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ ὑπὸ παντὸς συνδρομητοῦ ἔχοντος ψευδώνυμον, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς συνδρομῆς του.

7.—Εἰς τὴν Σ.Σ.Σ. ὑπάγονται καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, περὶ ὧν κατωτέρω.

8.—Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. ἐγκρινομένων, καὶ διὰ τὴν στήλην τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω, ὁ Συνδρομητὴς οὐδὲν ἄλλο ἔχει δικαίωμα νὰ δημοσιεύῃ εἰς τὴν Διάπλασιν δωρεάν. Ἐπὶ πληρωμῇ δὲ μόνον Μικρὰς Ἀγγελίας (Ἴδε Κεφ. Ζ'.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις

1.—Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευομένων *Παιδικῶν Πνευμάτων*, εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητάς της. Πᾶς ἔχων ψευδώνυμον δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διάπλασις ἐκλέγει τὰ καταλληλότερα, ἐκ τούτων δὲ δημοσιεύει εἰς τὴν Σ.Σ.Σ. *διὰ κλήρου* ὅσα τῇ ἐπιτρέπει ἑκάστοτε ὁ χῶρος.

2.—Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφωνται εἰς χωριστὸν *φύλλον χάρτου*, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἄνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφωνται Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Διάπλασιν ὑπὸ τοῦ δεῖνα (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον). Πρέπει νὰ εἶνε *ἔργα πρωτότυπα* τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευτα καὶ ὄχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ Διαπλάσει ἢ ἀλλαχοῦ.

3.—Ὡς πρὸς τὰς *Πνευματικὰς Ἀσκήσεις*, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητὰς ὡς ἑξῆς: Κατ' ἔτος προκηρύσσονται δύο *Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων*, μὲ ὅρους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἑκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, αἱ βραβευόμεναι ἢ ὁπωσδήποτε διαπρέπουσαι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν Διάπλασιν. Ἀσκήσεις στελλόμεναι μετὰ τὴν προθεσμίαν καὶ παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ, *δὲν λαμβάνονται διόλου ὑπ' ὄψιν.*

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διαγωνισμοὶ Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

1.—Ἡ Διάπλασις προτείνει κατ' ἔτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεως τῶν εἰς αὐτὴν δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἤτοι ἕνα Διαγωνισμὸν Λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

2.—*Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον* συνδρομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετέχουν τῶν Διαγωνισμῶν τῶν Λύσεων δωρεάν. Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσωκλείουν διὰ τὰς λύσεις *ἑκάστου φυλλαδίου* γραμματόσημον *10 λεπτῶν* οἱ συνδρομηταὶ καὶ τἀδέλφια των καὶ 20 *λεπτῶν* οἱ κατὰ φύλλον ἀγοραστά.

3.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των.

α') Εἰς τὴν ***Μικρὰν Τάξιν*** ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 11 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

β') Εἰς τὴν ***Μεσαίαν Τάξιν*** ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12—14 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.— γ') Εἰς τὴν ***Ἀνωτέραν Τάξιν*** κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι λησμονοῦν νὰ σημειώσουν τὴν ἡλικίαν των.

4.—Λύσεις σημειόνων ψευδῆ ἡλικίαν διὰ νὰ κατασταχθῇ εἰς τὴν Τάξιν τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελεν αὐτός, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ, *ἀποκλείεται ἐντελῶς τοῦ Διαγωνισμοῦ.*

5.—Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἑκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλωνται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὗται δεκταί, καὶ ἤτις *σημειοῦται πάντοτε εἰς ἕκαστον φύλλον ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.*

6—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Δια-

γωνισμοὺς τῶν Λύσεων, ὀφείλουν νὰ γράφουν τὰς Λύσεις των *ἐπὶ ἰδιαιτέρου χάρτου εὑρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως*. Ὁ χάρτης τῶν Λύσεων πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἑκαστος τῶν ὁποίων περιέχει *20 φύλλα* (ὅσα ἀρκοῦν δι' ἕνα Διαγωνισμόν) καὶ τιμᾶται φρ. 1.

6.—Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, *δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει*. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Λύσεις εἶνε γραμμέναι ἀτόπως *ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου*, μόνον αἱ τοῦ ἑνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

7.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Χάρτου τῶν Λύσεων γραμμέναι λύσεις, *ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιστολῆς*, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς *ἀνοικτοῦ φακέλλου* μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ μονόλεπτον ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων διὰ μιᾶς, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀχαιοτέρου φυλλαδίου.

8.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α'.—*Εἰς τὴν Μεγάλην Τάξιν*: Ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν ὀρθῶν λύσεων ἀντιπροσωπεύοντα τὰ *ὀκτὼ* τοὐλάχιστον δέκατα ($^8/_{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ,—*ὀρθαὶ δὲ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθολοκληρίαν πρὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευομένας*,—εἶνε ὑποψήφιοι διὰ τὸ *Πρῶτον Βραβεῖον*, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου εἷς. Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς *Ἰσότιμοι*, ἀλλ' ἄνευ ἀμοιβῆς ἄλλης ἐκτὸς εὖν ἀναλόγων κατὰ τὴν § 9 Εὐσήμων (Ἴδε Κεφ. Ϛ', § 10 καὶ 11,) καὶ τοῦ δικαιώματος νὰ δημοσιεύσουν τὴν εἰκόνα των εἰς τὴν Διάπλασιν ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ *κλισέ*. Τοῦ πρώτου βραβευομένου ἡ εἰκὼν δημοσιεύεται δωρεάν. (Ἴδε Κεφ. Ϛ', 2, α'.)

β'.— Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἴσως τὰ *ἑπτὰ* δέκατα τοῦ ὅλου ($^7/_{10}$), εἶνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ *Β' Βραβεῖον*. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσότιμοι, ὡς ἄνω.

γ'.— Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἴσως τὰ ἓξ δέκατα τοῦ ὅλου, ($^6/_{10}$), εἶνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ *Γ' Βραβεῖον*. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσότιμοι, ὡς ἄνω.

δ'.—*Ἔπαινον* λαμβάνουν ἐκ τῶν ἑπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον.

ε'.—*Εὔσημον μνείαν* λαμβάνουν ἐκ τῶν ἑπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἔπαινον,

ϛ'.— *Εἰς τὴν Μεσαίαν τάξιν*: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ *Α' Βραβεῖον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ ἑπτὰ* δέκατα ($^7/_{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων· διὰ τὸ Β' Βραβεῖον μόνον τὰ *ἓξ* δέκατα ($^6/_{10}$), καὶ διὰ τὸ Γ' Βραβεῖον μόνον τὰ *πέντε* δέκατα ($^5/_{10}$).

ζ'.— *Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν*: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ *Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε* δέκατα ($^5/_{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' *τὰ τέσσαρα δέκατα* ($^4/_{10}$) καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ *τρία* δέκατα ($^3/_{10}$).

9.— Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Εὐσήμων, ἐκτὸς τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεών του, τῷ προστίθενται καὶ *ἄλλα ἀκόμη εὔσημα*,—*εὔσημα ἐπιμονῆς*, — ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλαδίων τῶν ὁποίων ἔστειλε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἶνε ἓν εὔσημον ἐπὶ πλέον δι' ἑκάστην τριάδα φύλλων. Οὕτως ὁ στείλας λύσεις ὅλων τῶν φυλλαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀδιάφορον πόσας ἐξ ἑκάστου, λαμβάνει ἐξ εὔσημα ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον· ὁ στείλας λύσεις 12 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 4 εὔσημα ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἄλλοι Διαγωνισμοὶ

1.—*Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος*.—Δίδεται ὡς θέμα μία παροιμία ἢ μία εἰκών, ἢ σειρὰ εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἑκάστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ διήγημα.

2.—*Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων*.— Κατ' ἔτος βραβεύονται τὰ καλλίτερα δέκα (10) ψευδώνυμα διὰ *δημοψηφίσματος* πάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

3.—*Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος* ἤτοι *πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν*, καὶ *Διαγωνισμὸς τῶν Εὐσήμων*.—Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. ϛ' καὶ Θ'.

4.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι *Μικροὶ Διαγωνισμοί*, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε: *Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς*,—*Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος*,—*Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως*, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ), *Διαγωνισμὸς Λευκῶν Λέξεων*, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἑκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ'.

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὔσημα

1.— Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικρούς οἱ *Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ* εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος.—*Μικροὶ Διαγωνισμοὶ* εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς τῆς Καλλιγραφίας, τῶν Λευκῶν Λέξεων κλπ.

2.— Εἰς τοὺς *Μεγάλους Διαγωνισμοὺς*

α.—Ὁ τυχὼν *Α' Βραβεῖον* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν εἶνε διήγημα ἢ Πνευμ. Ἄσκησις, 2) δημοσιεύεται δωρεὰν ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομά του, *ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του*· 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, *κατ' ἐκλογὴν του*.

β'.—Ὁ τυχὼν *Β' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

γ') Τέλος ὁ τυχὼν *Γ' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

Εἰς τοὺς *Μικροὺς Διαγωνισμούς*:

α.— Ὁ τυχὼν *Α' Βραβεῖον* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του· 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α. Βραβείου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν· 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομίδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α'. Β'., Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β.— Ὁ τυχὼν *Β' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομίδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογήν του.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν *Γ' Βραβεῖον* λαμβάνει ὡς δῶρον, ἓν τομίδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογήν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβείων αἴτησις πρέπει νὰ γίνῃ *ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ* ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ· ἄλλως τὸ δικαίωμα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος, καθὼς καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν ψευδωνύμων, θεωρούμενοι ὡς ἕκαστοι ἔχουν ἰδιαίτερα ὅλως βραβεῖα, ὁριζόμενα ἑκάστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—*Ἀρθρον Βραβεῖον* λέγεται ἓν ἐξαιρετικὸν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητήν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἑκάστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμοὺς τῆς. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἑπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (32|32).

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τέσσαρα τριακοστὰ δεύτερα τῆς μονάδος (4|32).

γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τριακοστὰ δεύτερα τῆς μονάδος (2|32).

δ'.—Ὁ δὲ Ἔπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓν τριακοστὸν δεύτερον τῆς μονάδος (1|32).

7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ συνδρομητὴς κατὰ τὸ διάστημα ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ *Ἀθρόον Βραβεῖον ἅμα τῇ αἰτήσει του*. Ὥστε *ἀπαραίτητον* εἶνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητὴς διὰ τὸν ἑαυτόν του, καὶ νὰ σημειόνῃ εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἑκάστοτε, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγείλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλασιν, στέλλων λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν βραβείων του.

8.—Ὁ τυχὼν *Ἀθρόου Βραβείου* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ *εἰκὼν* του· β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογήν του.

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβείου εἰς οἱονδήποτε Διαγωνισμόν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιρούς, δώσουν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιοῦται νὰ λάβῃ *Ἀθρόον Βραβεῖον*. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἅπαξ *Ἀθρόου*, οὐδέποτε πλέον δικαιοῦται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαδήποτε ἂν εἶνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμούς.

Α'. *Σημείωσις*.—Εἰς τὸ *Ἀθρόον* δὲν λογαριάζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ξεσπαθώματος, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βραβεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτό. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν λογαριάζονται ἀπὸ τοῦ 1911, καὶ τὰ βραβεῖα τοῦ Δημοψηφίσματος Α', Β' καὶ Γ'.

Β' *Σημείωσις*.—Τὸ ἄνευ ἀμοιβῆς Α', Β', ἢ Γ' ον Βραβεῖον τῶν Λύσεων, λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀθρόον ὡς *Γ' Βραβεῖον* (2|32).

10.—Τὸ *Βραβεῖον τῶν εὐσήμων* εἶνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν

καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμόν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, Ξεσπάθωμα, κτλ. ἡ Διάπλασις σημειόνει Εὔσημα ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσήμων δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἑνὸς **Ε** ἢ περισσοτέρων ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτά.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων, λαμβάνει τὸ *Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων*, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται ἡ *Εἰκὼν* του· 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογήν του.

β'.—Δύο Δεύτερα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἕκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φράγκων 5 κατ' ἐκλογήν του.

γ'.—Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἕκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα ἄδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως», ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογήν του.

δ'.—*Ἔπαινος* ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοὐλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ *Εὔσημος Μνεία* εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοὐλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

11.—Ἅμα τῇ λήξει ἑκάστης τριμηνίας (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ὀφείλει ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν Εὐσήμων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἅμα δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, (30 Νοεμβρίου) *γενικὴν σημείωσιν ὅλων τῶν Εὐσήμων τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους*. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ ποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ἀλληλογραφία—Μικραὶ Ἀγγελίαι.

1.—Κάθε συνδρομητὴς ἔχων ψευδώνυμον καὶ τ' ἀδέλφια του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύνανται νὰ γράφουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν *Διάπλασιν*. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει, πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομοι καὶ καθαρογεγραμμέναι, *ὅταν δὲ περιέχουν τι ἄξιον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος*, ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτεραν στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται *Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως*.

2.—Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι της συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν *Ἐρωτήσεων καὶ πληροφοριῶν*. Ὑπάρχει προς τοῦτο ἰδιαίτερα στήλη, ἐπιγραφομένη *Μικραὶ Ἀγγελίαι*, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ἐρώτησιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως,—προκαταβάλων τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μὲ *ἁπλᾶ* στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν —δηλαδὴ *ψιλά*, ὡς τὰ τῆς σελίδος ταύτης, — λεπτὰ 5, μὲ *παχὰ* στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ *κεφαλαῖα* τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν δεκαπέντε πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ *χωριστὸς στίχος*, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μὲ κεφαλαῖα ἢ παχὰ ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ. — Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.

β'.—Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητάς, τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὴν Διάπλασιν Μικρὰν Ἀγγελίαν, τὸ ἄνω τιμολόγιον ὑπολογίζεται εἰς διπλοῦν, ἤτοι ἡ λέξις λεπτὰ 10.

3.— Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς «Διαπλάσεως» γίνεται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν της. Ἀλλ' ἡ ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται *μόνον μεταξὺ ὁμοφύλων*. Ἀγόρια ἀλληλογραφοῦν μὲ ἀγόρια καὶ κοράσια μὲ *κοράσια*. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν *φάκελλον*, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτα ἡ Διάπλασις καί, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Κανονισμὸς τῶν Μικρῶν Μυστικῶν.

1. — *Μικρὰ Μυστικὰ* ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκεν ἡ Διάπλασις, διὰ ν' ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν της. Ἕκαστον τετράδιον *Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις* καὶ ἀπέναντι αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χῶρον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.— Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἕκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἑπτὰ τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Δέσμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετραδίων, φρ. 3.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

α'.—Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικὰ διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς μεταξὺ ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράψῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν μὲ ποῖον ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνταλλάξῃ, ἡ δὲ Διάπλασις θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας», ἐὰν αἱ προτάσεις συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς καταχωρήσεως ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 20· διὰ τὰς ἐπιπλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.

β'.— Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἶνε *ἐντελῶς ἐλεύθερος* νὰ τὴν δεχθῇ ἢ ὄχι. Ἂν δεχθῇ, τότε ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτος ἓν τετράδιόν του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα· καὶ ἐκεῖνος πάλιν, ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, *ὀφείλει νὰ στείλῃ τὸ ταχύτερον* ἓν ἰδικόν του, διὰ ν' ἀποσταλῇ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγήν: Οὕτω λοιπὸν *ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος*, ὁ δὲ *προτείνων αὐτὴν, στέλλει δεύτερος*.

γ'.— Ὅ τε *δεχόμενος* τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείναν, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ *γράψουν* τὰς *ἀπαντήσεις*, νὰ τὸ ὑπογράψουν, πάντοτε μὲ τὸ ψευδώνυμόν των ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ πρότασις, ἢ καὶ μὲ τὸ ὄνομά των μαζί, (*ἂν θέλουν* νὰ φανερωθοῦν), νὰ ἐσωκλείσουν ἓν γραμματόσημον 10 λεπτῶν, (*πάντοτε δέκα λεπτῶν δὲ ὁποιοδήποτε εἶνε τὸ τετράδιον*), νὰ γράψουν εἰς τὸ ἄνω περιθώριον τοῦ *ἐξωφύλλου* μὲ *μολυβδοκόνδυλον* πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιον, (τὸ ψευδώνυμόν του ἀρκεῖ), καὶ νὰ τὸ στέλλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως, ὅπως τὸ διαβιβάσῃ.

4.—*Τετράδια μὲ ἀκόσμους καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μὲ προσωπικοὺς ὑπαινιγμούς, μὲ πειράγματα κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως*.

5. — Νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ἐκ μέρους τῶν καθυστερούντων τετράδια, ἤτοι τῶν μὴ ἀποδιδόντων τὰ ληφθέντα ἐντὸς μηνὸς τὸ πολύ, *δημοσιεύονται* μέν, ἀλλὰ σημειουμένου, συγχρόνως μὲ τὴν δημοσίευσιν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τετραδίων τὰ ὁποῖα ὀφείλει ὁ προτείνων, ἐντὸς παρενθέσεως εὐθὺς μετὰ τὸ ψευδώνυμόν του.

6.—Ὁ λαμβάνων τετράδιον διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, διὰ τοῦ *Γραφείου* ἐπίσης ὀφείλει νὰ τὸ ἀνταποδώσῃ. Ἂν τὸ ἀνταποδώσῃ ἀπ' εὐθείας, θεωρεῖται διὰ τὸ Γραφεῖον μας ὡς καθυστερῶν.

7.—*Χάριν οἰκονομίας*, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύνανται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ἀνοικτὰ ἀνοικτοῦ φακέλλου ὡς ἔντυπα, ὅτε πληρώνουν ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. (Καὶ ἡ Διάπλασις ὡς ἔντυπα τὰ στέλλει, ἀφίνουσα ἀνοικτὸν τὸν φάκελλον).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τὸ ξεσπάθωμα.— Οἱ πράκτορες τῆς Διαπλάσεως — Συστάσεις καὶ Ἐγγραφαὶ Ἀπόρων

1.— «Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντὶς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, ἢ ἀγοραστῶν κατὰ φύλλον.

2.—Ἡ Διάπλασις, διὰ νὰ κινήσῃ περισσότερον τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν τῶν φίλων της, ἵδρυσε Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι δημοσιεύονται εἰς ἑκάστην προκήρυξιν. Ἔκτακτοι τιμαὶ καὶ ἀμοιβαὶ ἀπονέμονται εἰς τοὺς ξεσπαθώνοντας, τῶν ὁποίων δημοσιεύονται καὶ αἱ εἰκόνες ἐν συμπλέγματι μὲ τὸν *κορυφαῖον* (δηλαδὴ τὸν ἐγγράψαντα τοὺς περισσοτέρους συνδρομητάς), ἐν τῷ μέσῳ.

3.—Εἰς τὸν διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος λαμβάνουν ἀπὸ κοινοῦ μέρος πρῶτον οἱ συνδρομηταὶ οἱ ἐγγράφοντες νέους συνδρομητὰς ἑτησίους, ἑξαμήνους καὶ τριμήνους· καὶ δεύτερον οἱ συνδρομηταὶ οἱ εὑρισκόντες ἀγοραστὰς ἑβδομαδιαίους καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τοῦ φύλλου, τὴν εἰσπραξὶν τοῦ ἀντιτίμου καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Οὗτοι ὀνομάζονται *Πράκτορες τῆς Διαπλάσεως*.

4.—Πᾶς διπαιοῦχος συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως εἰμπορεῖ νὰ συστήσῃ πρὸς ἐγγρα

θησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Πρώτης Περιόδου». Ἀπό τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασις» ἤγινεν ἀπό δεκαπενθημέρου ἑβδομαδιαία, ἤλλαξε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἤτοι ἀπό τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1911, ἐξεδόθησαν τόμοι 18 ὀνομαζόμενοι «Τόμοι Β' Περιόδου».

4.—Ἡ διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐκδίδει ἑκάστοτε καὶ τόμους ἀνεξαρτήτους τοῦ περιοδικοῦ, περιέχοντας ἕκαστος ἀπό ἓν τερπνόν καὶ ἠθικόν ἀνάγνωσμα, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον μυθιστόρημα εἰκονογραφημένον.— Οἱ τόμοι οὗτοι τιτλοφοροῦνται ***Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως.***

5.—Λεπτομερῆς *Τιμοκατάλογος* τῶν τόμων «Διαπλάσεως» καὶ «Βιβλιοθήκης», δημοσιεύεται ἑκάστοτε εἰς τό φύλλον, ὑπάρχει δὲ καὶ ἰδιαιτέρως τυπωμένος, λεπτομερέστατος, μὲ ὅλα τά εἰς τούς διαφόρους τόμους περιεχόμενα ἐκτενῆ ἀναγνώσματα καὶ στέλλεται δωρεάν πρός πάντα αἰτοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀνανέωσις συνδρομῆς. — Ἀλλαγὴ διευθύνσεως.—Ἐλλείποντα φυλλάδια.

1.—Ἡ συνδρομή εἰς τήν «Διάπλασιν» εἶνε *προπληρωτέα*· ἑπομένως ὁ συνδρομητής ὁ ἐπιθυμῶν νά ἐξακολουθήσῃ, πρέπει, πρίν λήξῃ ἡ συνδρομή του, νά τήν ἀνανεώσῃ. Ὁ μή ἐπιθυμῶν νά ἐξακολουθήσῃ, ὀφείλει νά τό δηλώσῃ δι' ἐπιστολῆς ἤ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, καὶ νά ἐπιστρέψῃ τό πρῶτον μετά τήν λῆξιν τῆς συνδρομῆς του φυλλάδιον, σημειῶν ἐπ' αὐτοῦ τήν λέξιν «Ἀπαράδεκτον» *καὶ τό ὄνομά του.*

2.—Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Δαχτυλίδι Δώρων διά τούς προπληρώνοντας συνδρομητάς της. Φέτος τά δῶρα ταῦτα εἶνε ἀξίας 1700 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, καὶ θά διανεμηθοῦν εἰς πέντε κληρώσεις ἀνά ἑξῆς· μία κλήρωσις ἐξαιρετική, θά γίνῃ τήν Δ' ἑβδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου καὶ θά λάβουν μέρος εἰς αὐτήν ὅλοι οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη ἐτησίαν ἤ ἑξάμηνον συνδρομήν μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Ἡ Α' τακτική κλήρωσις θά γίνῃ τήν 15 Ἰανουαρίου, ἡ Β' τήν 15 Ἀπριλίου, ἡ Γ' τήν 15 Ἀπριλίου καὶ ἡ Δ' τήν 15 Ὀκτωβρίου. Εἰς ἑκάστην τῶν κληρώσεων τούτων θά περιλάβουν 50 ἀριθμοί, θά συμμετέχουν δὲ οἱ ἔχοντες πληρώσει ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἤ τρίμηνον συνδρομήν, ἐντός τῆς ὁποίας νά περιλαμβάνεται ἡ ἡμέρα τῆς Κληρώσεως.

3.—Πᾶσα ἀποστολή χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀποστολή ἀπευθύνεται πρός τόν κ. ***Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντήν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ὁδός Εὐριπίδου, 38, εἰς Ἀθήνας.*** Τό ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων *παραγγελιῶν ἀποστέλλεται : **Α')*** διά ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, (Mandat de poste) ὁ ὁποῖα—σημειωτέον καλῶς—εἶνε τό ἀσφαλέστερον καὶ δι' αὐτό τό προτιμότερον ἀπό κάθε ἄλλο μέσον ἀποστολῆς χρημάτων· ***Β')*** ἐλλείψει ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, διά χαρτονομισμάτων παντός Κράτους· — ***Γ')*** διά τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς (chèque) ***ἐπὶ Παρισίων ἤ ἐπὶ Ἀθηνῶν***, τῇ προσθήκῃ λεπτῶν 60 διά τό χαρτόσημον τῆς ἐξαργυρώσεως· ***Δ')*** διά χρυσῶν νομισμάτων *ἐφηνωμένων* ἐντός λεπτοῦ καρτονίου·—***Ε')*** διά τοκομεριδίων τῶν ταχεισφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν 6 ἤ τῶν 2,50 δρ., δεκτῶν πρός ὀρ. 5,90 τῶν μέν, καὶ πρός 2,45 τῶν δέ. (Δεχόμεθα καὶ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν 3% Κτημ. Πίστεως Αἰγύπτου πρός 7,25 ἕκαστον)·— ***ΣΤ')*** διά ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων (postal order) τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομείων ἐπί Λονδίνου ἤ ἄλλης οἱαδήποτε ἀγγλικῆς πόλεως, πληρωτέων εἰς τόν κομιστήν (δηλ. χωρίς ὄνομα παραλήπτου)· —***Ζ')*** Τά μικρότερα τοῦ ἑνός (1) φράγκου ποσά εἰνε δεκτά εἰς γραμματόσημον τοῦ Κράτους ὁπόθεν γίνεται ἡ ἀποστολή. [Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀντί γραμματοσήμων προτιμότερον εἶνε νά στέλλωνται ***Διεθνῆ ἔνσημα Ἀπαντήσεως*** (Coupons - reponse internationals) πωλούμενα καὶ αὐτά εἰς τά Ταχυδρομεῖα]. — ***Η')*** Μόνον ἀπό μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου δέν ὑπάρχουν ξένα ταχυδρομεῖα ἐκδίδοντα ταχυδρομικάς ἐπιταγάς, δεχόμεθα ἐξαιρετικῶς καὶ μεγαλείτερα τοῦ ἑνός φράγκου ποσά εἰς γραμματόσημα ***Ὀθωμανικά***, ὑπολογιζομένου ὅμως τοῦ φράγκου πρός πέντε (5) γρόσια γερά.

4.— Ἐπιστολή μὲ χρήματα, ἀνάγκη νά *στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς σφραγισμένη δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ* πρός ἀποφυγήν ἀπωλείας ἤ παραδιάσεως.

5.—Ὁ πληρούνων ἐτησίαν, ἐξάμηνον ἤ τρίμηνον συνδρομήν, *ἀποκτᾷ τό δικαίωμα μιᾶς ταινίας τυπωμένης*, ὑπό τήν ὁποίαν τῷ στέλλεται τό φύλλον ταχυδρομικῶς. Διά πᾶσαν ἐν τῷ μεταξύ ἀλλαγήν τῆς διευθύνσεως, ὁ συνδρομητής ὀφείλει νά στέλλῃ καὶ 50 λεπτά διά τήν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρός ἐκτύπωσιν νέας ταινίας. Ἄλλως ἡ διεύθυνσις δὲν εὐθύνεται διά τήν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων. Ἐπίσης, ἄν δέν λάβῃ κανείς τό φύλλον μιᾶς ἑβδομάδος, *ὀφείλει νά εἰδοποιήσῃ ἀμέσως* μὲ τήν ἐπιστροφήν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νά ζητήσῃ τό ἀπολεσθέν φύλλον, τό ὁποῖον τότε στέλλεται ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περί ἀναπληρώσεως φύλλων μή γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἄν δὲν συνοδεύωνται ὑπό τοῦ ἀντιτίμου τῶν ζητουμένων φυλλαδίων. (Ἕκαστον φύλλον τοῦ τρέχοντος ἔτους λεπτά 20, τῶν προηγουμένων ἐτῶν λ. 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως

1. Τό *Σῆμα* εἶνε μικρά καρφίς ἐξ ἀργύρου ἐπίχρυσος, τήν ὁποίαν φέρουν πρός διάκρισιν καὶ ἀναγνώρισιν οἱ συνδρομηταί καὶ αἱ συνδρομήτριαι τῆς «Διαπλάσεως». Ἡ καρφίς αὕτη, κομψοτάτη, φέρει ἐπί τοῦ κυκλικοῦ βάθους χρυσοῦ διά μαύρου, τό μονόγραμμα Δ. τ. Π. (Διάπλασις τῶν Παίδων) περιβαλλόμενον ὑπό μαιάνδρου, ὅστις συμπληροῦται διά τῆς γρονολογίας 1897—1903 (τό ἔτος τῆς Ἱδρύσεως τοῦ περιοδικοῦ καὶ τό ἔτος τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος).

2.—Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσουν τό Σῆμα, πρέπει νά στείλουν εἰς τό Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως φρ. 3. Οἱ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν καθώς καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, πρέπει νά προσθέσουν καὶ 50 λεπτά διά τά ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Τό Σῆμα στέλλεται πρός αὐτούς ταχυδρομικῶς καὶ ἐπί συστάσει.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταί παρακαλοῦνται, διά νά μή παραπίπτῃ τό φύλλον των, νά δηλώνουν ἀμέσως τήν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τό Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτά διά τήν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διά τήν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΜΑΡΙΑ ΜΠΑΛΤΑ
[ἐν Κων/πόλει]
Βραβευθεῖσα εἰς τόν 121ον Διαγωνισμόν πρός σύνθεσιν Πνευματ. Ἀσκήσεων.
[Ἴδε Διάπλασιν 1911, σελ. 83.]

ΜΑΡΙΑ ΦΑΝΗ
[ἐν Πόρτ-Σαΐδ]
Βραβευθεῖσα ὑπό τό ψευδώνυμον *Γλυκεῖα Ἐλπίς*
Εἰς τόν 120ὸν Διαγων. τῶν Λύσεων.
[Ἴδε Διάπλασιν 1911, σελ. 91.]

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 129ος

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὅσων θά δημοσιευθοῦν εἰς τά φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1912.

Μία προσθήκη εἰς τούς ὅρους

Ἀπό σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 129ος Διαγωνισμός πρός ἔφεσιν τῶν Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Κατά τούς νέους ὅρους, ἐπιτρέπεται νά λάβουν μέρος, ἐκτός τῶν ἐχόντων ψευδώνυμον, καὶ οἱ λοιποί *συνδρομηταί* καὶ τάδελφια των, οἱ μή ἔχοντες ψευδώνυμον, ὑπό τόν ὅρον μόνον ὅτι αὐτοί πρέπει νά συνοδεύουν κάθε των λυσόχαρτον *μ' ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον*. Ἐπίσης καὶ οἱ *ἀγορασταί* εἰμποροῦν νά λάβουν μέρος, συνοδεύοντες κάθε των λυσόχαρτον μὲ γραμματόσημον *εἰκοσάλεπτον*.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά διαγωνισθοῦν, ὀφείλουν πρῶτα νά προμηθευθοῦν ἀπό τό Γραφεῖόν μου τόν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων.

Φέτος προστίθεται εἰς τούς ὅρους, ὁ ἑξῆς: Καὶ οἱ *Ἰσόπιμοι* τοῦ Α' Βραβείου εἰμποροῦν νά δημοσιεύσουν τήν φωτογραφίαν των, στέλλοντες 6 φρ. διά τήν κατασκευήν τοῦ κλισέ.

Τούς λοιπούς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εὑρίσκετε ἐν ἐκτάσει εἰς τόν Ὁδηγόν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφ. Δ'.) Βραβεῖα δὲ θά πονεμηθοῦν τά ὡρισμένα διά τούς Μεγάλους Διαγωνισμούς, τά ὁποῖα βλέπετε ἐπίσης εἰς τόν Ὁδηγόν (Κεφ. Ε'.)

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδός Εὐριπίδου τήν 30 Νοεμβρίου 1911

ΜΕ ὑγείαν, μὲ χαράν μ' εὐτυχίαν ὁ νέος μας τόμος τοῦ 1912 καὶ... καλήν Ἀλληλογραφίαν, ἐξυπνην, ζωηράν, ἐνδιαφέρουσαν,—τό ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἀπό σᾶς, δηλαδή ἀπό τά ὡραῖα νοστιμα, ἐξυπνα καὶ συχνά γράμματα ποῦ θά μοῦ στέλνετε.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε, ὅτι αὐτό ἐξαρτᾶται καὶ ἀπό τόν χῶρον. Ἔξαφνα σήμερα, ἔχω ἐμπρός μου τόσα ὡραῖα γράμματα, ἀλλ' ὁ χῶρος δέν μοῦ ἐπιτρέπει νἀπαντήσω *παρά εἰς μερικά*. Πρῶτον φύλλον βλέπετε, κ' ἔπρεπε νά ἔχῃ ὀλίγ' ἀπ' ὅλα.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Μή ξεχάσετε οἱ παλαιοί νά μοῦ στείλετε τήν σημείωσιν τῶν Εὐσήμων ποῦ ἐπήρατε κατά τό **1911**. Τήν περιμένω μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, καθώς καὶ τό ψηφοδέλτιόν σας διά τό Γενικόν Δημοψήφισμα τῶν ψευδωνύμων.

Χαιρετῶ τούς νέους μου φίλους, τούς ἐγγραφομένους πρώτην φοράν· τοῖς συνιστῶ νά διαβάσουν μὲ προσοχήν τόν Ὁδηγόν τοῦ Συνδρομητοῦ (Σελ. 7.) καὶ τοῖς εὔχομαι νά ὁμοιάσουν τούς παλαιούς!

Εὐχαριστῶ πολύ διά τό ξεσπάθωμα, *Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος*. Ἄς εἶνε λοιπόν ξεχασμένα τά περασμένα, ἀλλ' ἐνγοεῖται, μόνον ἡ δυσαρέσκεια, διότι τάς παρατηρήσεις ἐκείνας σοῦ τάς ἔκαμα τότε διά τό καλόν σου, παιδί μου, καὶ χαίρω πολύ ποῦ οὔτε ἐθύμωσες δ' αὐτάς ὥστε νά μὲ ἀφίσῃς, οὔτε μοῦ ἔδωσες ἔκτοτε ἄλλην ἀφορμήν.

Ὁ *Κόμης τῆς Φέρας* μοῦ γράφει, ὅτι αἰσθάνεται μεγίστην εὐγνωμοσύνην πρός τόν φίλον του *Ἀσύρματον Τηλέγραφον*, διότι αὐτός τόν προέτρεψεν ἐπιμένως νά γίνῃ συνδρομητής μου. Ἔχετέ το ὑπ' ὄψει σας οἱ ξεσπαθώνοντες: Ἐκεῖνοι, τούς ὁποίους ἐγγράφετε, θά σᾶς εὐγνωμονοῦν ἐπίσης.

Ἡ *Ἀφρόεσσα Θάλασσα* μοῦ προλέγει ὅτι ὁ «Πέτρος Ριονσαί» θά κάμῃ θαύματα, διότι μόλις εἶδαν τήν περί αὐτοῦ ἀγγελίαν καὶ τήν εἰκόνα, αἱ συμμαθήτριαί της ἐνθουσιάσθησαν καὶ τῆς ὑπεσχέθησαν νά γίνουν συνδρομήτριαι. Δέν σᾶς τό ἔλεγα, ὅτι τό ἔξοχον αὐτό μυθιστόρημα, ποῦ ἀρχίζει ἀπό σήμερον θά εἶνε μία μεγάλη ἔλξις;

Ἡ *Βιθυνὴ Ἑλληνοπούλα* μ' ἐρωτᾷ ἄν εἰς τήν τεμπελιάν ποῦ τήν ἔπιασε κατ' αὐτάς, συντείνῃ ὀλίγον καὶ ἡ ἀλλαγή τοῦ καιροῦ. Ξεύρω κ' ἐγώ; ἴσως. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι τόν χειμῶνα πρέπει νά εἶνε κανείς δραστηριώτερος... διά νά ζεσταίνεται. Ὅσον διά τήν λύπην ποῦ προξενεῖ ἡ ἀπώλεια τῶν ὡραίων φθινοπωρινῶν ἡμερῶν—ὤ! θά ἔλθουν τόσον γρήγορα αἱ ἀκόμη ὡραιότεραι ἀνοιξιάτικαι! Εὐχαριστῶ πολύ διά τό ξεσπάθωμα.

Ἐπρότειναν εἰς τήν *Εἶμαι Ζακυνθία* νά ἐγγραφῇ εἰς ἓν γαλλικόν περιοδικόν, τήν «Mademoiselle», κ' ἐπειδή εἶνε ἀκριβόν, τῆς εἶπαν νάφίση τήν «Διαπλασιν».— Καλὲ τί λέτε! ἐφώναξεν ἡ φίλη μου· γιά τή «Mademoiselle» θἀφίσω τη Διάπλασί μου; οὔτε γιά τή «Madame»!—Καὶ μοῦ ἐξήγεῖ: «Ἤτο τό ἴδιον νά νά μοῦ ἐπρότειναν νά παύσω νά τρώγω».

Ὡραίας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτήν τήν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Σταγών Δρόσου* (ποῦ μ' ἐνθυμήθη, ὕστερ' ἀπό δύο μῆνας·) Ἀναξαγόρας (ποῦ ἐξεσπάθωσε·) *Ἐξόριστος Ἀτθίς*, *Ἐθνομάρτυς Αἰμιλιανός*, *Μυστικός*, *Δικηγόρος τῆς Νεολαίας*, *Ἀεροναυτοπούλα*, *Ἕνα Χιωτάκι*, *Βοσποραία Γαλανόλευκος*, *Ἐκκεντρικός*, *Ἑλληνική Θεότης* (ποῦ ξεσπαθώνει·) *Κῦμα* καὶ *Θριαμβεύουσα Ἑλλάς*.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Φύλλα Ἡμερολογίου» τῆς *Φυσιολάτριδος*·—«Βρέχει» τοῦ *Ἐκκεντρικοῦ*.— Ποιήματα τοῦ *Δοξασμένου Εἰκοσιένα*·—«Ἡ καμπάνα» τοῦ *Ἀναξαγόρα*·—«Ὁ Ἐπαίτης» τοῦ *Δικηγόρου τῆς Νεολαίας*·—Διάφορα τοῦ *Γλυκοῦ Χαμόγελου*·—«Ἀράχνες» τοῦ *Ἐξορίστου Βασιλῆ*·—Ἀνέκδοτα καὶ Π. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Πῶς τιμωρεῖται ἡ ψυχή»·—«Γιά τά δένδρα»·—«Ἀθῆναι»·—«Μίση καὶ χαραί»· (ἄτεχνα ὅλα.)—«Ἡ μαλλιαρὴ» (πολύ ἔξυπνο, ἀλλά τολμηρό.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὀδδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἤ ἀνανεοῦται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπό τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τά ἐγκρινόμενα ἤ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912. Ὅσα συνοδεύονται ἀπό α. ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπό κ. εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Ἑλληνικός Πόθος*, α. (Η. Κ.) *Μάντις Κάλχας*, α. (Ι. Σ.) *Νησιωτοπούλα*, κ. (Ν. Ι.) *Αὔρα* τοῦ *Ὀρφέως*, α. (Ο.Κ.) *Ζήτω ἡ Διάπλασις*, α. (Δ.Κ.) *Βασιλεὺς τῆς Ρώμης*, α. (Σ.Μ.) *Ἀπολεσθεῖσα Ἐλπίς*, α. (Χ.Σ.) *Γλυκεία Ἑλλάς*, α. (Ι+Ι) *Ἐθνομάρτυς Αἰμιλιανός*, α. (Ν.Β.) *Γλυκὸ Χαμόγελο*, α. (Γ.Μ.) *Ἄρης*, α. (Γ.Π.) *Ἀπηλπισμένη Κόρη*, κ. (Κ.Τ.) *Τσούχτρα*, κ. (Μ.Π.) *Ἑλληνικὸς Οὐρανός*, α. (Γ. Γ.) *Ἀηδὼν τῆς Ἠπείρου*, κ. (Σ. Α.) *Ἐκκεντρικός*, α. (Α. Ι. Γ.) *Τυχοδιώκτις* κ. (Σ. Ι. Γ.) *Κολόμπα*, κ. (* * *) *Ραχήλ*, κ. (Ι Ι Ι) *Φιλόπατρις*, α. (Π. Κ.) *Μικρὰ Καλλιτέχνις*, κ. (Θ. Π.) *Ἥβη*, κ. (Μ. Μ.) *Ἄνθος τοῦ Λεβάντη*, κ. (Μ. Α.) *Ἐθνικὴ Πίστις*, α. (Π. Π.) *Ἔλαφος τῆς Ἀρτέμιδος*, κ. (Ε. Μ.) *Γαλάτεια*, κ. (Κ. Ρ.) *Ἰδανικὸς Λάτρης*, α. (Χ + Ψ = ;!!) *Σέρλοκ Χόλμς*, α. (Ε. Γ.) *Ἱππότης τῶν Βράχων*, α. (Ν. Χ. Δ.) *Ἀγριοτριαντάφυλλο*, κ. (Τ. Δ. Π.) *Χρυσοπηγήτισσα*, κ. (Κ. Α.) *Κασταλλία Πηγή*, κ. (Α. Π.) *Ἀρματολὸς τοῦ Πίνδου*, α. (Σ. Μ.) *Ζανθὸ Ἑλληνόπουλο*, α. (Καλὴν ἀρχὴν) *Γέρος τοῦ Μωριᾶ*, α. (Καλὴν ἀρχὴν) *Γερω - Δήμος*, κ. (Α. Γ.) *Φωτοβόλον Ἄστρον*, κ. (Α. Λ.) *Κῦμα*, α. (Σ. Π.) *Ἀδελφικὴ Ἀγάπη*, α. (Θ. Κ.) *Ἀλύτρωτος Ἑλλάς*, α. (Χ. Μ.) *Κυθηραία*, κ. (Β. Κ.) *Γλυκοχάραμα*, κ. (Ε. Κ.) *Φυσιολάτρις*, κ. (Μ. Δ.) *Ἕνα Χιωτάκι*, α. (πρώην Ἑλλ. Ξίφος) *Ἀσπασία ἡ Μιλησία*, κ. (ἐξρυκολάκιασα·) *Κόμης τῆς Φέρας*, α. (Δ. Γ.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Στεναγμὸς τῆς Δούλης Ἠπείρου*, α. *Ἠχὼ τῶν Ἀκροκεραυνίων*, κ. *Γλυκεῖα Ἑλαίς*, κ. *Γόρδιος Δεσμός*, α. *Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*, α. *Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ*, α. *Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου*, α. *Βάρκα τοῦ Κανάρη*, κ. *Ἄστρον Ἑσπερινόν*, α. *Δικηγόρος τῆς Νεολαίας*, κ. *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς*, κ. *Κάρμεν*, κ. *Σολφίς*, κ. *Φλογερὰ Ἀκτίς τοῦ Σουλίου*, κ. *Συριανὴ Αὔρα*, κ. *Ἑλληνικὴ Θεότης*, κ. *Μπαρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη*, α. *Ἔνδοξος Ἰωλκίς*, κ. *Δρόσος τῆς Πρωΐας*, κ. *Ἡρωΐς τοῦ 21*, κ. *Σημαιοφόρος Ἑλλὴν*, α. *τὸ Σβυσιό μας Κανθήλι*, κ. *Υἱκὴ Στοργή*, α. *Ἕλλην*, α. *Κρητικοπούλα*, κ. *Θαλασσία Νύμφη*, κ. *Ἐξόριστος Ἀτθίς*, κ. *Χάμ*, α. *Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος*, α. *Κυπριότσυλο*, α. *Αὔρα τῆς Μουρίσεως*, κ. *Πόθος τῆς Κρήτης*, κ. *Παπαγάλος τοῦ Τσίρου*, κ. *Σημαία τοῦ Ἀβέρωφ*, α. *Ἀσύρματος Τηλέγραφος*, α. *Δούκισσα τοῦ Δάντσυ*, κ. *Στέλλα Βιολάντη*, κ. *Ἄψε-Σβῦσε*, α. *Νέλκε*, α. *Μικρὸ Διαβολάκι*, α. *Μικρὸς Δόγης*, α. *Σταγὼν Δρόσου*, κ. *Ἀττικὸς Οὐρανός*, α. *Ἀναξαγόρας*, α. *Θριαμβεύουσα Ἑλλάς*, κ. *Βασιλεὺς τῶν Ἀδαμάντων*, α. *Λευκοκύμαντος Αἰγιαλός*, α. *Βασίλισσα τῆς Κύπρου*, κ. *Ἀναγεννητὴς τοῦ Ἔθνους*, α. *Εὐτυχὴς Ψαρᾶς*, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὀδδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπό τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς: Διά τάς πρώτας τρεῖς προτάσεις ἑκάστου φύλλου λεπτά 35. Διά τάς ἐπί πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτά ἡ λέξις.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διά τό ἔτος τοῦτο, πρός τούς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπάσης λήξεως τό ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἤ μὲ ψευδώνυμα καταργημένα, δὲν δημοσιεύονται.— Ὁ ἐντός παρενθέσεως ἀριθμός σημαίνει πόσα τετράδια δέν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ *Ρωμαῖος* (0) μὲ *Ξανθολάτριδα*, *Μαραμένην Καμέλιαν*, *Ροδοπέταλον*·—ἡ *Ἥβη* (0) μὲ *Φαιδρὸν Ἀδάμαντα*.

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Χάρ* (εὐχαριστῶ·) *Βασιλέα τῶν Βαλκανίων* (ἔστειλα·) *Μεν. Γρηγ.* (τὰ ἔλαβες ; τώρα ὁ τόμος σου εἶνε ἄρτιος·) *Ἑλένην Ι. Βασ.* (χαίρω πολύ, ἀλλὰ πρέπει νὰ πάρῃς καὶ ψευδώνυμον·) *Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον* (ἔστειλα·) *Βυζαντινὸν Ἀετὸν* (ἡ σημείωσις ἐλήφθη·) *Ἐλληνικὴν Δόξαν* (εὔχομαι περαστικά·) *Ἐξόριστον Βασιλῆᾶν* (εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὰς εὐχὰς καὶ δι' ὅλα·) *Στέλλαν Βιολάντη* (ἔχει καλῶς· ἐλπίζω τώρα νὰ μοῦ γράψῃς τακτικά· σοῦ ἔστειλα τὰ «Διηγήματα».) *Ὡραίαν Ἀμαζόνα* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ περιμένω·) *Ἐαρινὴν Πρωΐαν* (τόσο δύσκολον εἶνε νὰ βρῇ κανεὶς θέμα ἐπιστολῆς ;) *Δάφνης Στέφανον* (βραβεῖον ἔστειλα·) *Ὠλένα* (τί νὰ γίνῃ!) *Γλυκὸ Χαμόγελο* (ἡ Συλλογή σου ἐλήφθη·) *Ἄφε-Σβῦσε* (βραβεῖον ἔστειλα· περιμένω τὴν φωτογραφίαν σου·) *Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκην* (ὁ κ. Φ. μὴ γνωρίζων τὴν Ἐσπεράντο, δὲν θὰ ἦτο κατάλληλος διὰ νὰ γράψῃ·) *Ρωμαῖον* (ἔστειλα·) *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες* (ἔχει καλῶς·) *Πανελλήνιον Πόθον* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· ἐπίσης καὶ τὴν φωτογραφίαν σου, ἐκ παραδρομῆς δ' ἐτυπώθη εἰς τὸ 4θον ὅτι ἔλαβα τοῦ *Ἐθνικοῦ Πόθου.*) *Εἰλικρινῆ Φιλίαν* (τὴν ἠρώτησα·) *Στέφανον Ι. Π.* (ἔλαβα·) *Ἀνεμώνην τῶν Πατησίων* (ἔστειλα καὶ ὀφείλεις 10 λεπτά·) *Θαλασσίαν Αὔραν* (θὰ εἶνε κατόπιν ἑορτῆς·) *Ἀρματωλὸν τοῦ Πίνδου* (μόνον τὰς λύσεις·) *Σωφραζέτταν* (ἔστειλα·) *Ἑλληνικὸν Οὐρανὸν* (ὅλα ἐλήφθησαν·) *Φωτοβόλον Ἄστρον* (ἔστειλα, γράφε μου·) *Ἴριδα* (ἐλήφθησαν·) *Μυστικὴν Φωνὴν* (βραβεῖον ἔστειλα·) *Ἔλληνα* (ἔστειλα·) *Πορφόρον Προμηθέα, Βάρκαν τοῦ Κανάρη* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *30 Νοεμβρίου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος. Διαγωνισμὸς

Λύσεων Δεκεμβρίου — Μαρτίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1911 συνδρομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῶν Λύσεων ΔΙΡΕΑΝ.

Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσκαλείσουν διὰ τὰς λύσεις των ἑκάστου φυλλαδίου,—ὁσαιδήποτε καὶ ἂν εἶνε,—γραμματόσημον ἀσφράγιστον 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ τἀδελφία των, καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγοραστά, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ λύσεις των.

Ο χάρτης τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶνε δεκταὶ πανταχόθεν μέχρι τῆς 12ης Ἰανουαρίου πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον ἐὰν ληφθοῦν πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς των γίνονται δεκταί.

Τοὺς λοιποὺς ὅρους, βραβεῖα κλπ. ἴδε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ' καὶ Ε', φύλλον πρώτον ἐ. ἔ. Ὁ Ὁδηγὸς στέλλεται εἰς πάντα αἰτοῦντα.

1. Δεξίγριφος

Ἕνα σύμφωνον ἁπλῶς
Μὲ ὕδατος δογεῖον συνηνώθη,
Κι' ὁ τίτλος ἡγεμόνος μακρινῆς
Χώρας εὐθὺς ἐφανερώθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλκε

2. Συλλαβόγριφος.

Λῦτά μου, κράτος γίνεται
Μεγάλο τοῦ Βορρᾶ,
τρία μονάχα γράμματα
Ἂν βάλῃς στὴ σειρά.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀσκασίας τῆς Μιλησίας

3. Μεταγραμματισμός.

Βγάζω Κάπα. βάζω Ρῶ
Καὶ θαυμάζω κι' ἀπορῶ,
Ποῦ ἀπὸ νῆσο ἑλληνική
Θεὰ βγαίνει στὴ στιγμή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρέως

4. Δημῶδες Αἴνιγμα.

Ἀπὸ πάνω πετσί,
Ἀπὸ κάτω πετσί,
Καὶ στὴ μέση μέλι καὶ νεχρί.
Τί εἶνε ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σταγόνος Δρόσου

5. Συλλαβικὸς Ρόμβος

* = Ἐπιφώνημα.
* * * = Δένδρον.
* * * * * = Πόλις ἀρχαία τῆς Καρίας.
* * * = Μικρὰ νῆσος ἑλληνική.
* = Κτητικὴ ἀντωνυμία.

Κάθε ἀστερίσκος ἀντιπροσωπεύει συλλαβήν. Καὶ καθέτως ἀναγινώσκονται ταῦτά.

Ἐστάλη ἀπὸ Ἕνα Χιωτάκι

6. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 2	= Ρήτωρ.
2 8 4 3 2	= Μέρος ἀρχ. ναοῦ.
3 5 4 3 2	= Ἱερόν.
4 5 1 7 8 2	= Κρίνει.
5 6 4 3 2	= Εὐτελές.
6 1 6 4 3 2	= Καὶ αὐτὸ κρίνει.
7 6 5 6 2	= Ἀρχαία πόλις.
8 5 6	= Θεό.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιθυνῆς Ἑλληνοπούλας

7 - 8 Ἐρωτήσεις

1.— Ποῖον πρᾶγμα καίει χωρὶς νὰ εἶνε ποτὲ ζεστό ;

2.— Πόσας ὥρας ἔχει ἓν ἔτος ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξορίστου Βασιλῆᾶ

9. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας καὶ ἡ τρίτη τῆς τρίτης ἀποτελοῦν ἀρχαῖον ρήτορα :

1, Γίγας παροιμιώδης, 2, Βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων· 3, Ἀθηναῖος στρατηγὸς καὶ συγγραφεύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παπαγάλου τοῦ Τσάρου

10. Ἐλλιποσύμφωνον

εα – ει – νιέ – αι – αυαα – α – εα – ου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσυρμάτου Τηλεγράφου

11. Γρῖφος

ΦΜ

ΦΜ καὶ ΦΜ Ἀπάτη $\frac{\text{Ἄρχων}}{\text{Μ}}$: λαλεῖ
ΨΜ καὶ ΦΜ Λητὼ

ΦΜ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τῆς Κρήτης

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωρισμὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 8ξ λέξεις ἁπλαῖ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Διατί, *Ρωμαῖε*, τόση περιέργεια ; Γερμανιᾶς.—*Νέλκε.* (*ΙΒ', 1*)

Συμφώνως τῇ προκηρύξει μου, ἐξ ὅσων τετραδίων Μ. Μυστικῶν ἔλαβον, βραβεύω τὸ τῆς *Τσιγγαρέλας*, συγχαίρων συγάμα αὐτὴν διὰ τὰς ὡραιοτάτας ἀπαντήσεις της.—*Εἰλικρινὴς Φιλία.* (*ΙΒ', 2*)

Νικόλαε Παναγόπουλε, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ σου εὔχομαι ἔτη πολλά.—*Ἄρης. (ΙΒ', 3)*

Στοὺς ἑορτάσαντας φιλτάτους μου ἀδελφικοὺς φίλους *Ἑλλάδα Ὀνειρεμένην* καὶ *Δωδωναῖον*, εὔχομαι ἔτη καλὰ καὶ ἄλλα πολλά.—*Δάφνης Στέφανος.* (*ΙΒ', 4*)

Ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ τὰς εὐχάς σου, ἀγαπημένη μου *Ὀ Ἀιδία.* Κρίμα νὰ μὴ σε ἴδω εἰς τὰς Ἀθήνας.—*Ἑλληνικὴ Δόξα.*

Ναυτάκι τῆς *Χαλκίδος*, σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐχάς σου.—*Ἐθνικὸς Παιάν.*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 51ου ΦΥΛΛΟΥ

(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ 5.*)

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Χρηστίνα Λουριώτη, Γ. Δουρούτης, Χαρ. Σούλης, Σ. Γουδῆς, Ἠλ. Σπ. Κανέλλης, Ἕλλη Ἐμ. Μέμτσα, Ἐλπινίκη Μάντζαρη, Θαλασσία Αὔρα, Ἄννα Βαφειάδάκη.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεραίου, Διον. Ι. Μπαταξίμης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Νίτσα Ἱερέως Πετροπούλου.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Μαριέττα Ε. Γιαννοπούλου.
ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Λεων. Κλοτσάρης
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Βοσποραία Γαλανόλευκη.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἰωαν. Κ. Ἀναστασόπουλος, Μ. Α. Τρίκκας
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Εὐσταθ. Σ. Θεοδωρακόπουλος
ΠΑΤΡΩΝ: Ἰωαν. Β. Παπανικολάου, (50,51) Χ. Α. Κουβελιώτης (50,51)
ΠΥΡΓΟΥ: Ἀνδρ. Π. Φραγκούλης, Τάκης Δ. Δημόπουλος, Ἀριστέα Γιαννέλου, Ἀλεξάνδρα Κανελλοπούλου, Ἀγγελική Κεφαλληνοῦ, Φούλα Μαστραπᾶ, Φωφὼ Κ. Τσιαντζῆ, Φωτεινὴ Κ. Λούντζη, Σανθὴ Π. Δασιοῦ, Ἀγγελική Κουμανιώτου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἀφρόεσσα Θάλασσα. Γ. Β. Βαφειόσουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἔνδοξος Ἰωλκὰς
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Γ. Χρ. Χρησίδης (49), Ν. Δ. Λαζαρίδης.
ΚΩΝ) ΠΟΛΕΩΣ: Ἄφε-Σβῦσε.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν αἱ ἑξῆς δύο: ΕΛΠΙΝΙΚΗ ΜΑΝΤΖΑΡΗ ὁδὸς Φοκυλίδου 30 ἐν Ἀθήναις καὶ ΝΙΤΣΑ ΙΕΡΕΩΣ ΠΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Γαργαλιάνοις, αἱ ὁποῖαι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου,

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ *τοῦ τόμου τῆς* ***Διαπλάσεως τοῦ 1911,*** *κόκκινα μὲ χρυσᾶ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον, θὰ εἶνε ἕτοιμα μετ' ὀλίγον καὶ θὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1.75. Παραγγελίαι δέκται ἀπὸ σήμερον.*

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἐλλιπῆ τὸν τόμον τοῦ 1911 ἕνεκεν ἀπωλείας ἢ καταφθορᾶς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντες μαζί καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον). Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1910, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισσεύσουν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴν ἔχωμεν.

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἁγ. Θεοδώρων.—2198